

DIARIUM CHRI
ANUM.

Edur

Dagleg Id-
kun af øllum DRottens-
Dags Verkum, med Samburde
Guds tiju Bodorda vid Skøpun-
arverked, og Miñingu Nafn-
sins JEsu.

Skrifad og Samsett Af
S. Hallgrijme Peturs
Syne, Anno 1660.

Editio III.

Selst Alment Innbunded 7. Fiskum.

Þryckt a Hoolum i Hialltadal, Af
Halldore Erykssyne, Año 1747.

Psalm. 33. v. 6.

Himnarner eru fyrer ORD DROTTens giörder, Og fyrer ANDA hans Muñs allur þeirra Her.

Suñudags Jdkun.

SA Fyrste Dagur Vikuñar, er Suñudagureñ, hañ er sa Fyrste Dagur Skopunar-Verksins. A hwnum byriade DRotteñ vor alla Hlute af ongvu Efne, fyrer Ord sijns Almættis ad skapa med þvi moote sem Moyses greiner, Genes. fyrsta. J Upphafe skapade Gud Himen og Jørd, etc. Adur eñ þad ad nockur Dagur vard, Þar næst skapade hañ Liooßed, og adgreinde Liooßed fra Myrkrunum, og Dageñ fra Noottuñe,

Þetta var nu þad fyrsta Dags-Verked DRottens.

NU mijn Saal, med þvi þu af þessu skapada Lioose, hefur Not og Gagn haft fra þeim fyrsta Deige þinnar Fædingar, allt til þessa Tijma, þa giæt tu ad, hvad þitt Verk æ ad vera nu i Dag, þar a moote. Þetta Verk giørde DRotten hier til Nytsemdar og Gagns, giordu þvi aptur i Dag þitt Verk til Þienustu og Þocknunar þijnum Gude.

1. Athuga þad ad Gud skapade Liooſed, og gaf þad Jordunne, og þeim Skiepnum sem skapast skylldu, til Upplysingar. Þigg þu þessa gooda Giof med Þacklæte og lofa og prijsa Lioossens Skapara,

2. Minnstu ad fyrst þad var Guds Verk ad skapa Liooſed, þa sie þar a moote þitt Verk, i Lioosenu ad lifa og framganga so sem þvi vel soomer og hæfer.

Þar eru til sierdeilis Sexslags Lioos. 1. Lioos Natturunnar. 2. Lioos Gud-

doomlegt

doomlegt, 3. Lioos Naadareñar. 4. Lioos Trwareñar. 5. Lioos Hugskot sins. 6. Lioos Dijrdareñar.

1. Lioos Natturlegt lyser Lijkam-anum, þad þacka þu Gude, og Misbrwka þad ecke til Synda og Glæpa.

2. Lioos Guddoomlegt er Dijrdeñ DROTTens, i hvorre hañ bijr, til hvors Lioosſ ad eingeñ daudlegur Madur kañ ad komaſt. Geysleñ þessarar Dijrdar er HErrañ vor JEsus, Lioos af Lioose, hañ er vort Lioos lysande oss til eilijfs Lijfs, þetta Liooſed elſka þu ollu framar.

3. Lioos Naadareñar er Guds Ord, þad yd)ka þu, og epter þvi gacktu fram, i ollu þijnu Lijferne og Athæfe.

4. Lioos Trwareñar er stadfast Hiart-ans Traust, sem þu epter heilogu Guds Orde, i Nafne JEsu Christi, setur a þañ lifanda Gud, þad nær þu a DRottens Fyrerheitum, so þad skijne fagurt i good-um Verkum.

5. Lioos Hugskotsins er þijn Skynseme, þenar

heñar neittu, þier og odrum til Gagns, eñ misbrwka hana ecke odrum til Skada.

6. Lioos Dijrdareñar er eilijft Lijf; Lattu þig af Hiarta epter þvi laanga og kapp-kosta ad neyta so hvors Liooſsens, sem Gud þier gefur, ad þu um̃ sijder niaota meiger þeſs eilijfa DyrdarLiooſsens.

J þridia lage hygg þu ad, Gud adgreinde Liooſed fra Myrkrunum, Adgreindu eirneñ Verkeñ Liooſsens fra Verkum Myrkraña, Verkeñ Liooſsens elſka þu, og koſtgiæf Daglega Herklædum Liooſsens ad ſkrijdaſt. Verkeñ Myrkraña hata þu og kaſta þeim fra þier; Tiædu þig vid Liooſid Guds Orda, i Liooſsens Barna Selſkap, ſo þu verder med þeim, Liooſsens þeſs eilijfa Hluttakande.

J fiorda Mata hugleid þu þad mijn Saal, þa Gud leit a Liooſid ſem hañ hafde ſkapad, þa ſaa hañ þad var gott, þaug Ord ſtanda vid hvort DRottens Dagsverk, eñ þar þad verdur i einum Stad undanfellt, þa ſtendur þad tviſvar vid hitt añad, ſtr-

ar þar epter, Kappkosta þu af öllu Hiar-
ta, i Krapte DRottens, og fyrer Styrk
hans Naadar, ad lifa so i þessu Nattur-
lega Lioosenu, og haga so þijnu Skylnings
Lioose, fyrer Guds Guddoomlegu Lioose,
epter DRottens Orda Lioose, med skiært
lioomande Trwar Lioose, ad þad verde fyr-
er Augum DRottens gott hallded og Me-
ted, so muntu fyrer hans Naad, þess eilij-
fa Dyrdarennar Lioosß niootande verda.

Mier virdest so sem þad fyrsta Bodord
DRottens hneigest ad þessu hans fyrsta
Dags-Verke, þviad lijka so sem Himen
og Iord, þa so fyrst Myndud, voru so sem
Efne og Materia til allra þar af myndadra
Hluta. So er Otte DRottens og Elska
til hans, Efne og Upphaf allrar Vitsku,
og Understöðu allra goodra Verka, sem
befolud verda i öllum hinum Bodordun-
um, og þvi hefur Lutherus sett fyrst i Utle-
ggingu hvörs Bodordsins, þesse Ord,
Vier Eigum Ad Ottast Og Elska Gud.
Og so sem Lioosed upplyser og fagurt gior-

er, allt hvad þad a ſkyn, ſo giorer ſoñ Kyñ=
ing þeſs ſaña Guds, (falẽ i þeſſum Ord=
um, Eg Er DRotteñ Gud Piñ) eitt ſtod=
ugt Trwnadar Trauſt a hañ, og oll Good=
verk ſem giord verda epter Bodordum Dr=
ottens, lyſteleg og fogur, þo þau i ſialfu
ſier Veik ſieu. Eñ ſo ſem allt er Oſynelegt,
Oſagurt og Oaſialegt i Myrkrenu; So
eru æn Guds Kyñingar, Guds Otta og
Elſku, og Trwareñar, oll vór Goodverk
Fæanyt, Oſogur og Ogilld, hvorſu Koſtu=
leg ſem þaug kuña ad ſynaſt.

Nafned.

DEſſe Dagur verdur i voru Maale
kalladur Suñudagur og þad epter
Heideña Maña Viiſu, hvorier ad
Sooleña ſo ſem Gud tilbædu, vegna ſiñ=
ar Fegurdar og kroptugrar Verkunar a
Jordũe, hvoria þeir og i voru gomlu
Maale, kolludu Suñu; Þetta Nafned
ma gieſa þier gooda Epterteckt.

Fyrſt viiſar þad þier i Spædoom Ma=
lachiæ

chiæ Spaamans, þar verdur vor Herra JEsus kalladur SoolRiettlæteſins, Mal.
4. Vid Soolena lijker honum og eirneñ hiñ Heilage David, Psalm. 19. Pa Samlijking lautum ockur mijn Sæl i nockrum Portum yferſkoda.
1. Sooleñ er ſu fegurſta Skepna ſem ber fyrer vorar Siooner, af öllum Skepudum Hlutum. JEſus er ſæ allra frijdaſte og fegurſte i ſijnum Heilagleika, og ſkiært ſkijnande Riettlæte, i öllum ſijnum Dæſemdar Verkum, bæde fyrer Guds og riett-trwadrar Saalar Augum.
2. Sooleñ er ſo ſem Herra og Hofdinge allra Himintunglaña, og gefur þeim öllum Lioos og Lioma af ſiñe Byrtu. JEſus er Herra og Hofdinge, allra Himneſkra Hyrdſveita, og af honum hafa þær alla ſijna Prijde, og Fegurd ſo ſem ſijnum Skapara.
3. Sooleñ upplyſer, vermer og þijder Jordena, og giörer hana med ſijnum Il Frioofſama.

JEsus upplijser, vermer og þijder vor Steinblindu og Jskolldu Hiortu, og med Jl heilags Anda gioerer hann þau Friooffsom til goodra Verka.

4. Soolareñar Kraptur nær lijka ofañ i Fylsne Jardareñar, mykiande Frosted sem hindrar Sædesins Grooda, lijfgande Sæded svo þad uppsprette og Avoxt fære. JEsu Christi Kraptur nær og so ofan under Fylsne Jardareñar, mykiande alla Ofurkiælu Daudans, eydande Magt Diofulsins, og hañ lætur alla nidursæda Dauda Lijkame, upp aptur rijsa, og þa Gudhræddu eilijflega Bloomgast.

5. Sooleñ afbreñer, og uppskrælna lætur Hardlendis Grased, þar eingeñ Vokve naaer ad festast. JEsu Christi Reide Hite fortærer umm sijder øllum Ogudlegum Jdrunar og Trwar-vøkvalausum Moññum, sem þverskallast og forherdast moote Naadar Skyne DRottens, og forsmar hañs heilaga Ord og Verdskulldan.

6. Sooleñ er Prijde Himensins, Friofsunar

gunar Kraptur Jardareñar, og Unadsemd Skepnaña. JEsus er Prijde Englaña, Blessan Maña, Unadsemd Trwadra.

7. Sooleñ burtdrijfur Myrkred og gledur med sijnum Liooma, þa sem i Myrkrunum Villt fara, og eckert ma skylast fyrer heñar Hita. JEsus burtdrijfur Myrknr Syndaña, gledur þa sem i Mootlætis Myrkrunum reika, med Liooma siña Nædar Fyrerheita, og fyrer hañs Augsyn, kañ eckert ad vera huled.

8. Sooleñ er sett af Gude, til Teikns og Tijma Adgreiningar. JEsus er öllum Trwudum hid allra vissasta Teikn og Merke Guds Nædar og eilijfrar Sæluhialpar, aller vorer Lijfs og Dauda Medlætis og Mootlætis Tijmar standa i hañs Valde.

Saal miin, hvört siñ sem þu sier þa skopudu Sool skiæra uppreña ad Morgne Dagsins, þa lauttu þier til Hugar koma, hvad Herrañ þiñ JEsus mune i siñe

Himneſkre Prijde fagur vera þa hañ ad Morgne þeſs ſijdaſta Dags, kiemur i Skyum Himens.

Fyrer Soolareñar fegrum Geiſla, liwka Meñ ſijnum Hwſgluggum upp, þa verdur Hwſid fagurt, lyſtelegt og ſkemtelegt. Linktu upp Gluggum Hiarta þijns mijn Saal fyrer Orde DRottens, þa muntu ſiña og ſia þar wt af eina andlega Himneſka Glede og Skemtan.

J añañ Maata kallaſt þeſſe Dagur, DRottens Dagur, og þad vegna þeirra Stoormerkia ſem DRotteñ a þeſsum Viku Deige giort hefur.

Pad fyrſta var Uppbyriun alls Skopunarverkſins, ſem aadur er ſagt.

Pad añad var Utleidſla Jſraels Lijds wr Eydemorkuñe, yfer Aana Jordan, þa ſkipteſt Vatned i tveñt, fyrer Almætte DRottens ſo Joſua leidde Foolked epter Orkeñe og Naadar-Stoolnum, þurrum Footum þar i giegnum, iñ i Canaans Land.

Pridia var Jñreideñ JEſu Chriſti i

Borg-

Borgena Jerusalem a Palma Suñudag, so sem Josua a Palma Suñudag, for med Israels Lijd yfer Jordan 1510 Arum þar fyrer.

Fioorda var dyrdarleg Upprisa JEsu Christi fra Daudum, hvors vegna hañ hellst ber þetta Nafn, ad kallast Drottens Dagur.

Fimta var su mykla Openberan þeirrar Spaadooms Sioonar h:ñs heilaga Johañis, sem hañ uñskrifar i Openberingar Bookeñe.

Siotta er Kieñing Orda DRottens, sem oss verda kiend og openberud, nu a hvorium Suñudeige, og JEsu Christi Lijkama og Bloods Hlutteckning.

DROTTeñ skapade Himen og Jord, fyrst a einum Suñudeige, JEsus Endurskapade oss, og giordest sialfur vort Lijfs, Nædar og Dijrdar Lioos, a sijnum Upprisu Deige, og svo sem eirn Himneskur Josua, og Hertoge Lijfsins, Leider hañ oss med siñe Upprisu, þurrañ, slett-

añ og Hættulausañ Veg, giegnum Dauddans Flood til Himnarijkis. Og fyrer Kieñingu siins heilaga Ords, iñkiemur hañ i vor Hiartans Herberge, og openberar oss Leyndardooma Guds Rijkis.

Mijn Saal, miñstu þessara DRottens Stoormerkia, a þessum Deige, og vert Packlaat. DRottne er þesse Dagur eignadur, Taktu hañ ecke fra honum mijn Saal, Ræntu ecke DRotteñ siinu. Lættu hañ ecke verda þier af þiñe Tilstofnan, meirn Diofuls Dag, þioona þu ecke Dioflenum med Illu og Ogudlegu Athæfe, Prætum, Deilum, Vakmælge, edur ofmykellre Astundan Hölldlegra Hiegoomaskapar Leika, þvi þesse Dagur er DROttens, honum eigum vier ad siingia og spila i vorum Hiortum, og yfer allt frañ, varastu Guds Ord ad Forsmaa nie Forsooma, þvi þess mun DRotteñ þunglega hefna a siinum Dijrdar Deige, sem hier er Skañarlega giort a hañs Pionustu Deige, þess hlijtur Madur med Sorg

ad sakna a Deige Reideñar, sem hañ fyrer Holldsins Fysnar saker forsoomar a Deige Naadareñar, Holldsins þarfleg befolud og leysd Verk, giordu a þeim Sex Virku Dogum, eñ DROttens Verk giordu, og laat þier þau umhugad vera ad giora a þessum DROttens Deige. Eñ þad kallast Verk DRottens, ad heyra Guds Ord, elska þad og idka, og odrum kieña, Naunganum Naudstoddum ad biarga, Gud ad lofa og prijsa, og honum Packer ad giora i Sofnude DRottens, añadhvört med Lijkamanum þar staddur (hvad ecke ætte Viliande ad Forsoomast) edur med Hiartanu, fyrer Gude a Himnum, hvad ei helldur maa gleymast, hvar sem Lijkameñ er staddur, þa muntu faa ad hallda eirn eylijfañ DROTTens Dag, med ollum Guds Bornum i Himnarijkis Dijrd og Glede.

* *   * *   * *
*   *   *

JESUS.

MJNN Elskulege, Blessade HErra JEsu, þu ert sannarlega sa Dausamlege Verkmeistare þijns Himneska Fodurs, i ollu Skopunar-Verkenu, þvi aan þijn er eckert giort hvad giort er, þu ert þo ecke ad eins Liooſsens Verk-Meistare, helldur og eirnenn þa ertu sialfur þad sanna Lioos, sem upplyser alla Menn sem koma i þennann Heim, þu medkienner þad sialfur seigiande: Eg er Lioos Heimsins, þu hefur þær fegurstu Liooſsens Tegunder i þvi, ad Lioosed skijn Openberlega fyrer ollum, og bannar ongvum sijna Byrtu. JEsu Christe, minn DROTTenn, þu lyser ollum sem þad gyrnast til eylijfs Lijfs, þvi skipar þu og ollum til þijn ad koma,

ma, og þar uppa hieckstu fyrer øllum Openberlega Nakeñ, med wtbreiddum Fadme a Krossenum, so aller mætte þiñar Naadar niota svo eg sem adrer.

Lioosed er su fegursta Skiepna. HErra JEsu þu ert sa Fegurste og Friidaste a medal Mañaña Sona, i Riettlæte, Sakleyse, Almætte, Naad og Myskunseme. Au Lioossens syneft eingeñ Hlutur fagur. An þijn miñ HErra JEsu, er eingeñ Hlutur fagur, allar Holldsins Vellystingar og allt Holldsins Epterlæte og Heimsins, er aun þijn Ofagurt, Olystelegt og Skadlegt, og øll Goodverk Onijt.

Aller glediast vid Lioosed. Herra JEsu, þu ert Lioos mijns Hiarta, vid þig eirn gledst mijn Sorgbitna Sæal og Samvitska.

Myrkraña Ogn og Skielfing, flyr fyrer Lioosenn. Aull su Ogn og Hrædsla, sem mier stendur af mijnum Syndum og Myrkraña Verkum, flijr wr mijnum Huga, þa eg sæ þig riettelega siedañ, miñ goode JEsu, aller meiga þeir vera Ottalauser, sem þig sier Nálægañ hafa, þu blessada skijnanda Fagnadar Lioos.

J Lioosenn þeckia Meñ sig og adra, Miñ HErra JEsu, þa eg sie þig i þiñe beysku Kvøl og Pijnu, þa sie eg þar med miñ Speigel, hvad eg munde hafa ætt vegna miña Synda Eylijflega ad lijda. Þar sie eg og lære ad þeckia þiñ Himneska Fedur, og hañs heitu Hiartans Elsku til mijn, svo sem þu sialfur þar uñ talar, Joh. 3. Só elskade Gud Heimeñ, ad hañ gaf wt siñ

Ein-

Eingieteñ Son, etc.

Meñ falla sier ecke til Skada, þa þeir epterfylgia Liooſenu. Eingeñ fellur ſa i eylijfa Glotun, ſem þier miñ HErra JEſu epterfylger, þvi þu giefur þeim ollum eylijft Lijf ſem a þig trwa.

J Liooſenu rata Meñ þañ rietta Veg. HErra JEſu, þu ert Vegureñ, Sañleikureñ og Lijfed, Eſlauſt ratar ſa rietta Leid giegnum allar Eymder, og ſialfañ Daudañ iñ i þa Himneſku Glede og eylijft Lijf, ſem þier epterfylger.

J Liooſenu ſiaa Meñ þad aldrer var huled. J þier HErra JEſu, ſiaaum vier þaug heitu Myſtunar Jdur vors Guds i hvorium þu hefur vitiad vor, ſvo ſem eitt ſkiært Lioos, uppruñeñ af Hædum, Luc. 1. hvar aun þijn hefdu ad Eylijfu

ollu Mañkynenu huleñ vered, og i þier ſiaxum vier alla leynda Dooma Guds Rijkis, uñ vora Saxluhialp, hverier aadur voru ollum Heime dulder.

Lioosid þverrar ei nie mynkar, miſser og ei helldur neitt af ſiñe Byrtu hvorſu morg Lioos ſem af þvi einu kveikiaſt. Herra Jeſu, Yfer hvorſu marga ſem þu Myſkunar þig, þa lijdur þo þijn Myſkun og Giæſka ongva Skerding, og hvad margar Skiepnur ſem þu forſorgar, þa eru þijn Audæfe ecke ad miñe, þvi þar er noogleg Naad hia þier, og Nægd Fagnadarens, til þiñar hægre Handar. Miñ Herra JEſu, lattu mig þijna veſolu og alls þurfande Skiepnu, faa og odlaſt Not, Gagn og Glede, af ollum þeſſum þijnum Dyrdarlegum, fullkomnum himneſkum Liooſſ Tegundum, hier ſtundlega mier til Leidriettingar og Huggunar, añars Heims eiliflega mier til Glede eñ þier til Dijrdar.

DRotteñ JEſu, þu adgreinder Myr-
kred

kred fra Lioosenu i Skopuneñe. Eins giorder þu i þiñe Kieñingu, þad mœr siar þijnu Samtale vid Nicodemum, þar þu seiger, ad þeir sem illa giora, hate Lioosed, hafande Myrkur Hrœsneñar so sem Skylu siña Illverka. Eñ þeir sem Saũleikañ giora, koma til Lioossens, þvi þeir skam̃ast sijn ecke fyrer sijn Verk, med þvi þo ad nockud meige a þeim vera brestott, boged eda hlyckiott, eda i nockru Ofullkomlegt, eda Ofagurt, þa bœtest þad allt, riettest, fegrast og forbetrast af Lioomа þijns Riettlœtis og þiñar Forþie nustu.

Miñ HErra JEsu; Gefdu mier bœde i Lœrdoome og Lifnade ad geta skynsamlega adgreint Lioosed fra Myrkrunum, svo eg seige ecke þad gooda Vont, nie þad Vonda gott, og ad eg aflegge Verkeñ Myrkrañа, eñ iklœdest Herklœdum Lioossens. Þu adskilder HErra JEsu Dageñ fra Nottuñe, so Maduriñ skyllde a Deigenum viña, og af Dagsviñuñe þreyttur, a Nottuñe hvijlast. Dœmsamleg eru oll þijn Verk,

oll eru þau i Myſkun og Sanleika. Lof, Packer og Heidur ſie þier, fyrer alla þijna Giæſkulega Vorkunſeme og Myſkunſamlega Fyrerhyggiu; Minn DRotten JEſu; Eg veit ad ſvo ſem ſa fyrſte Dagur, hafde bæde Morgun og Kvolld, og epter þinne Skyckun kom Myrkred aptur i ſtaden Livoſſins. So verdur og Dagur minnar Æfe, ſitt Kvolld ad hafa um ſijder. O! Herra Jeſu, lattu þa Umbreyting Liooſſens mijns Natturlegs til daudans Myrkurs ſkie epter þijnu Orde, og epter þinne Skyckun. Var dveittu mig fyrer illum og ſkamarlegum, ofhaſtarlegum, Oforvarandis Dauda.

Nu lietſt annan og hinn þridia Dagen, aptur færa þad fagra Lioos yfer Verolldena, en a þeim fioorda Deigenum vard þad enn fullkomnara, þa bæde lijſte Soolen, Tungled og Stiornurnar, fagurt er þad Natturlega Liooſed, þo hlijtur þad i Daudanum ad Formyrkvaſt. Fagurt er Liooſed Skynſemennar, þo verdur þad ad ſolna. Lyſtelegt er Liooſed Augnana, þo verdur þad ad forblindaſt: Jaa, allt

ſlockngr þad wt i Daudanum. Þad þr-
iggia Daga Liooſed hlytur ad þverra, eñ
þad fioorda Dags Liooſed ſkeinar ad Ey-
lijfu, þa þu miñ HErra JEſu verdur vo-
rt eylijft liöomanda Lioos, og Sool i Upp-
riſuñe vorre, og ſijdañ til Eilijfdar, þar
liooma þeir Riettlætu i krijngum þig, ſvo
ſem lijſande Stiornur ad eilijfu.

J þeirre Sælu Von, lœttu mig miñ
HErra JEſu epter Orde þijnu gladañ i
Fride fara. Þu ſaaſt Herra JEſu, ad
Liooſed ſem þu hafder ſkapad, var gott.
Allijttu nu þad veika Trwar Lioos-Korn-
ed, ſem þu hefur ſiaalfur fyrer þiñ heilaga
Anda, i mijnu Hiarta tendrad, ſvo ad þad
verde af þier gott hallded. Giordu Skil-
nings og Skynſemdar Liooſed mitt gott fy-
rer Augum þijns Himneſka Fodurs; med
þiñe Medalgaungu, og bleſſa þu mier Dag-
ſins, Liooſſens og Soolareñgr Lioos og
Liooma, og leid mig um ſijder til þeſs eilijfa
gooda Liooſſens, miñ goode Herra JEſu,
AMEN.

Mañ-

Mannudags Jdkun.

SA Añar Dagur Vikuñar, er Mannudaguriñ, a hönum var þad Verkid DRottens i Skøpuneñe, ad giora Festing Himensins, med hvørre hañ Adskilnad giorde, a millum Vatnaña, þeirra sem under Himnenum eru, og hiña sem eru yfer Festinguñe

O! AR a moote miin Saal, skal nu i Dag vera þitt Verk. Fyrst, ad þu aasiaaer og lijter Himeneñ upp yfer þier, hvor ad er eitt fagurt og forpriidelegt DRottens Handaverk, Jeg vil aalijta Himeneñ, þad Verked þiña Handa, sagde David, Psalm. 8. Hañs Dæme eigum vid ad fylgia. DRotteñ siaalfur skipade Abraham ad lijta upp til Himens, þa hañ fieck Fyrerheited, um Margfioldañ sijns Sædis. Lijttu og lijka til Himens, miin Saal, og lærdu þañ sem hañ hefur

hefur skipad, ad Ottast, so sem Almatt-ugañ HErra, og elska sem eirn goodañ Fodur, hvor ed eitt soddañ fagurt Tiallo wtbreidde, yfer þiinu Hofde, og varnar þar med þeim efre Votnunum yfer þig ad falla so þau meiga ecke dreckia þier, helld-ur skamtar hañ Goodgiarnlega ofañ til þijn, Himensins Regned sem þier og oll-um Skiepnum til Nota og Parfenda, vokvar og frioofgar Jordena, og þacka þu so Milldum og Goodgiornum Forsorga-ra. Þar med þa gled þig i þijnu Hiarta, af Tilhugsun þess eylijfa Lijfsins, þviad hafe Gud so forprijdelega Tialldad yfer þijnu Hofde i þessu þijnu Eymdafulla og Auma Lijfe sem kallast maa eitt Prææl-dooms Hreyse, hvad myklu Prijdelegar mun hañ þa Tiallda bæde yfer þier og kriingum þig, i þeirre eylijfu Dijrdeñe, sem med riettu maa kallast JEsu Christi Brwdar-Hws? Siaa þu og Gaum-giæf, mijn Saal, hvad fagurt Tiallo DRotteñ breider yfer þig, þier bæde til

Sagns og Virdingar. Breid þu þar a moote under han̄ þijña Hiartans audmiwka Hlijdne, og Audsveipne, so sem Jsraels Men̄ breiddu sijn Klæde under Christum, honum til Æru og Pocknunar. Giært og ad, hvad þarflegañ Vokva DRotten̄ sender hier af Himnum ofañ; Send þu honum aptur Jlmande Vokva þiña heitra Jdrunar Taara, audmiukrar Bænar, og Hiartanlegrar Packargiordar.

Par næst athuga þu, Mijn Saal, ad DRotten̄ adskilde þau efre Votnen̄ fra þeim nedre, og sette eina Obifanlega Festing þar i midle. J Heilagre Ritningu verdur Sorgeñe samlykt vid Vatned, so sem David seiger i Psalm. 69. Votnen̄ taka iñ ad reña, ad miñe Saalu.

Tveñslags Sorg kañ hier til ad falla, ein Lijkamleg, sem merkiast maa fyrer þau lægre Votnen̄, hvorium DRotten̄ hefur sett Takmark, yfer hvort þau kuña ecke ad komast. Þessare þiñe Lykamleg-

re Sorg, settu Takmark i Guds Orde, og lattu hana þar ecke yferganga. Vered ecke Hugsiuker, sagde HErrañ vor JEsus hia Matthæum. Þa David Sorgade Naan siña Kveña, og allra siña Eigna, og hañ med ollum siinum Moñum griet med beyskum Hug, þa stendur, hañ hafe styrkst i siinum Gude; Þad var eitt gott Takmark, og Obifanlegt Firmament. Þess giættu vel miin Saal.

Oñur þiin Umsorgun er Andleg, hun lijkest vid Votneñ þau efre, þvi hun geingur hærra. Yfer allt fram ættu fyrer þvi Andlega Umhyggiu ad hafa, og þijna Andlega Eymd og Saalar Neyd skylldir þu alltijd Sorga, þvi Sæler eru þeir sem Harma, Eñ under þessa þijna Sorg, settu Firmament og Festingu JEsu Christi Naadar Fyrerheita, þvi þeir sem Harma, skulu Huggader verda, Matth. 5. Og i Oⁿ Nottne hofum vier Riettlæte og Hugg un, þvi hvor sem Truer og verdur skiirdur, sa skal Hoolpeñ verda. Lattu ecke

helldur Umſorgun þiñar eylijfrar Velferdar falla a Jordena, og ſnwaſt upp i Umſorgun fyrer Tijmanlegre Velgeingne, Oþorf Bwkſorg er oſſ af Chriſto boñud, Hañs Ord ſkulu vera Feſting a mille þeirrar Andlegu og Lijkamlegu Umſorgunar, þvi ſo ſeiger hañ: Leited fyrſt Guds Rijkis, og hañs Riettlætis, Matth. 6.

J Pridia Lage, Saal mijn, Alijttu Almættc DROttens, ſem ſo helldur þvi þunga Vatne i Loptenu, Hvad ſkyllde hañs þvilijku Almætte Omogulegt vera? Skyllde hañ ecke kuña þijnu Hiarta vid ſig ad hallda, og leida þiñ Huga til Himnarijkis og Himneſkra Hluta Epterlaungunar, þo þijn Nattura ſie bæde þung og treg? Par fyrer Gled þig i hañs Almætte, eñ Ottaſt þo fyrer hañs Magt og Vellde.

Mier virdeſt eñ nu, ſem ad þeſſu Verkenu meige hneigiaſt þad Añad og Attunda Bodord DROttens, þviad ſo ſem DRotteñ ſette þau efre Votneñ langtum hærra eñ þau ſeu, a Jorduñe eru, ſo hef-

ur hañ og sett Heilagt Nafn sitt i hina hædstu Tign og Virding, þvi þo hier a Jorduñe eige þeir ypparlegu Herrar, og aller Yferbodarar sijna Virding og Heidur ad hafa, þa skal þo, og æ, Nafned DRottens, um̃fram̃ allt, og øllu framar, ad virdast, heidrast og Hælignast, og med þvi ad Gud er siaalfur Sañleikureñ, og hañs Nafn æ, og skal, af oss, og hiaa oss heidrast og virdast, þa eigum vier Sañleikans Naaunganum ad uña, hañ ad styrkia, honum fram̃ ad fylgia, og a mille þeirrar Virdingar, sem Guds Nafne er skyllugt ad veita, og þeirrar sem Moñunum hæfer, æ jafnañ þetta Firmament og Festing ad standa. Framar ber ad hlijda Gude eñ Moñum, Act. 5.

Nagned.

AGur þesse nefnest vor a medal Maanudagur, hafande sitt Nafn af Tunglenu. Pad kañ og ad gie-

ſa þarfſamlega Eptertekt. Athugum þar fyrer mijn Saal, nockrar þær ſierleguſtu Tunglſins Tegunder.

1. Tungled hefur ſijna Byrtu af Sooluñe (ſo ſem þeir Lærdu meina) añars er þad Byrtulauſt. Þu byriar nu i Dag (ſem er þiñ fyrſte Ervidis Dagur i Vikuñe) þijn Naudſynia Verk, vita ſkalltu þad vijſt ad ſo ſem Tungled er hallded Lioos lauſt aan Soolareñar yferſkijnande Byrtu, So eru oll þijn Verk og Jdia, Gude Oþeck og med ollu Bleſſunarlaus, aan JEſu Chriſti yferſkijnande Naadar og Bleſſunar, þvi ſo ſeiger hañ ſiaalfur, aan mijn fære þier einſkis Goods orkad, Minſtu þvi ad byria og giora oll þijn Verk i Nafne JEſu, i riettre Tru med Bæn og Packlæte, epter Guds Orde, Fylg þvi og gior þad ſem Guds Ord bijdur og leyfer, eñ varaſtu allt hvad þad bañar, og ecke lofar, hvorſu ſem þad ſijneſt Abataſamt og Gyrnelegt. Laat oll þiin Verk framkoma af Truñe, og ſkie i Kiærleikan-

um

um til Nœungans.

2. Tungled er Ostoduat, þad ymist vex edur mijnkar. So er oll Jardnest Gleðe, og Holldsins Epterlæte Ostodugt og Fallvallt. Varastu þvi ad festa Gyrnd þijns Hiarta vid svo vallt skijnande Glis-Holldsins og Heimsins. J Openberingar-Book St. Johañis, lijkest Christne Guds vid Kviñu, þa sem Tungled hafde under sijnum Footum, þvi eirn og sierhvor Christiñ Madur a Fallvallta Forgeingelega Hlute lijtels ad virda hia þessare Himnesku Dijrd, og Sœlu. Eitt er Naudsynlegt sagde JEsus, þa Maria sat vid hañs Fætur, og hlijdde hañs Kieñingu.

3. Tungled geingur allra Himentunglaña fliootast. Minstu hvad flioott Mañsins Æfestunder lijda, svo þær eru opt fyrre a Enda komnar, eñ sialfañ varer, Forsooma þvi ecke Tijmañ gott ad giora, ſr Oforsoomadur verde Tijmeñ, aptur vid Goodu ad taka. Ef þu i nockru forser þig edur syndgar, hvad optar skiedur

 eñ

eñ vera ætte, (þvi midur) þa flijttu þier sem skivotast, a medañ Tijme Naadareñar yfirstendur, fyrer saña Jdran, rietta Trw og alvarlegt Apturhvarf fraa Syndeñe, ad naa aptur Guds Naad, fraa hvorre þu varst vikeñ (Lijka sem Tungled med hestugu Hlaupe, so sem flijter sier til þess Stadar aptur, sem þad fraa veik) So þu faaer Fyrergiefning Syndaña, ædur eñ sa Dagureñ uppreñur, sem aungvar Fyrergiefningar er a Von.

4. Tungled er viist fagurt i sijnu fullu Skyne, þo misser þad sijna Byrtu fyrer Sooluñe, þa hun uppreñur. Fogur er Luckan Veralldareñar, og Epterlæted Holldsins, eñ hvad er hun ad reikna hiaa Hiñneskre Dijrd og Sælu? Riettlæte goodra Verka er fagurt i Mañaña Alite, eñ Riettlæte JEsu Christi, skijn þo eñ skiæraera fyrer Guds Auglite. Pad var su fegursta Kviñuñar Prijde i St. Johannis Openberingum, ad hun var Jklædd Sool ūñe. Sa er þvi Fegursta Brwdkaups

Klæde

Klæde prijddur, sem er Jklæddur þvi Alskijnande JEsu Christi Riettlæte.
5. Allar Skiepnur fagna meir Soolareñar Byrtu, eñ Tunglsins Liooma, þvi þad skijn Daufara.
Uña skylldei þu Saala mijn myklu framar, þeirre fagurt skijnande Byrtu eylijfrar Sælu, eñ þvi Daufstkijnande Gliste Heimsins Fallvalltrar Velgeingne. Ad glediast i Naad DNottens, er myklum Mun Ageklegra eñ af Veralldlegre Skiemtum ad kiætast. Gled þig þvi Saal mijn, med Jomfrw Marin Anda i Gude Heilsugiafara þijnum, Luc. 1.
6. Tungled verkar myked a Jorduñe nidre, þo hefur þad siñ Samastad a Himnum uppe. Ervida verdur þu og rækia þitt Embætte, og hafa Christelega Umhyggiu fyrer þier og þijnum, a medañ þu ert a Jorduñe, þad er þijn Skyllda, eñ þo halltu þig hier so sem Giest og Framande, eñ þitt rietta Heimile hafdu og hallt a Himnum, þar eige þitt Hiarta, Gyrnd og
 Hug-

Hugreñingar heima. Eiru Christenn Madur lijr og þreyter siñ Lijkama hier a Jorduñe, eñ hvijler Hug og Hiarta sitt a Himnum, glediande sig jafnañ i Von epterkomande Sælu, med þessum Hugreñingum, kantu þitt Ervide Liettbærara ad giora.

JESUS.

MJñ HErra JEsu, þu ert sa blessade og Almattuge Festingar Himensins Verk-Meistare, asamt med þijnum himneska Fødur, og heilogum Anda, þad sijna mier bæde þijn eigen Ord og Verk, þitt Ord i þessu Verkenu var, Fiat; Verde ein Festing. Sama var þitt Ord vid þa Canversku Kviñu, Matth. 15. Pa þu sagder, Fiat; Verde þier soo sem þu villt, Þijn eigen Verk sijna mier þad og eirneñ, þvi þa þu ferdadest med þijnum Læresveinum, yfer uñ Vatned Genezareth, i Land þeirra Gadarenita, þa sloo yfer einum hostugum

Storm

Stormvinde, undañ Festingar Himnenum, sa ed Vatned so okyrde og uppæste, ad þad villde yfergeysa sitt Takmark, og slaa iñ i Skiped a medañ þu svafst, eñ strax þu vaknader, og hastader med þijnu Orde a þad hvortveggia, þa hlijddu þessar Hofud-Skiepnur þier furdanlega, svo þar giorde strax miked Logn, lijka sem bæde Vindur og Vatn bligduduft og fyrer-yrde sig, ad þau so diarflega hefde geinged nærre sijnum Skapara, Matth. 8. Hvar fyrer miñ HErra JEsu, þu ert eflaust sa same DRotteñ, sem hiñ heilage David uñt syngur og seiger : DRotteñ, Himnarner eru þijn Handa-Verk Ps. 102. Og i ödrum Stad ; Hañ drottnar yfer Siafarens Ædegange ; Jaa, HErra JEsu, þu hefur Sioonum eitt Takmark sett, yfer hvort hañ kañ ecke ad komast. O! Herra JEsu, nidurþagga þu fyrer mier, alla ageysande Freistingar Storma, og settu sialfur eitt Takmark öllum mijnum adþyngiande Mootgangs og Hormungar-

Votnum, og kom þu þvi med þijnu Almætte so til Vegar, ad allar mijnar Freistingar fære goodañ Enda, og allt mitt Mootlæte þiene mier til hins besta. Miñ Herra JEsu so sem þu ert Festingar Himensins Verk-Meistare, so ertu siaalfur Firmamentum, þad er ein obifanleg Stadfesta miñar eilijfrar Fridþægingar og Saattargiordar vid Almaattgañ Gud, þiñ himneska Fodur, hvor ed i þier er vid mig og alla trwada Meñ i Heimenum, eilyfléga forlijktur, þu ert sa faste og ohræranlege Grundvollur miñar Saaluhiaalpar, þess gled eg mig af Hiarta. J voru Maale kollum vier þeñañ Himen Festing, sem vier Nafne kollum vier og eirneñ Vijge, Slot og sterka Kastala, þar Meñ meiga ohulter vera og veriast, fyrer Ahlaupe Ovinaña. HErra JEsu, þu ert þad orugg-asta Vijge, fasta Slot, Festing og Kastale, og vort besta Athvarf, svo nefner þig hiñ heilage David Ps. 91. Oviñanleg Borg er vor Gud, seiger þijn heilog Christ-

ne,

ne, bæde um þig og þiñ himneſka Fødur, og heilagañ Anda. Ohnlturer eg, fyrer øllum mijnum Ovinum, ſynelegum og oſynelegum, medan eg fæ ad hijraſt vnder þeſſu allra tryggvaſta og trauſtaſta Feſtingar Vijge. Miñ HErra JEſu vertu mier eitt ørugt Vijge, ſo eg meige ætijd þangad Hælis leita, og eg meige þar oþræddur vera fyrer øllum Ahlaupum Oførſulſins, og Uñſaturs Vielum, miña mootſtødu Maña.

J nockrum Tungumaalum verdur þeſſe Himinſins Feſting kollud Auſsſpeñing, Expanſum edur wtþenſla. HerraJEſu, þu þander þijnar baadar wt=teigdar og togadar Hendur, og alla þijna bleſſada Lime a Kroſſenum, þa maatte kallaſt, ad þu værer ſialfur, ordeñ eitt Expanſum, edur Uthenſla, edur ſo ſem wtþaned Firmament. Æ! mig fyſer ad ſkoda gior miñ bleſſade Herra, i þeſſa þijns agiæta Handa=verks Samlijkingu.

2. Sa wtþande Feſtingar Himen, ham-

lar Votnunum þeim efre ad falla yfer Jördena heñe til Skada. Herra JEsu, þiñ wtþaneñ Kross-Fadmur, hamlar sañarlega Guds Reide-Floode, yfer mig aumañ Syndara ad falla, þess er eg fullviss.
v. A Festingar Himnenum wtbreiddum, eru margar fagrar Leyptrande og Lioomande Stiornur. Þeir vijsu Stiornumeistarar seigia, ad þær hafe kroptuga Verkan a Jorduñe. O Rotteñ miñ JEsu, a þijnum wt teigdum Lijkama voru morg Saar. Þeir gomlu reikna þaug hafe vered hier uñ 5240. Æ! hvad fagurt lioomaþau oll fyrer Augum miñar Saalar? Allar Himensins lijsande Stiornur, kuñа ecke med allre siñe Prijde, so mitt Hiarta ad gledia, sem eitt af þijnum minstu Pijslar-Saarum.

O! Herra JEsu, uñ þu mier ad glediast af Benium þijnum, alla mijna Lijfs Tijd; Ja, i miñe Dauda Tijd, og ad eilijfu. Ef ad Stiornurnar krapta nockud a Jorduñe, þa krapta JEsu Christi

Saar

Saar þo Þusundfallt meira. S. Thom-
as ma bera þar Vitne um̃, þa hañ Trw-
ardaudur, took a Pijslar saara Aurunum
JEsu, vard hañ svo lifande i Trw, An-
da og Orde, ad hañ med einum breñan-
de Huga, giorde hina merkeleguſtu Jatt-
ning og sagde: DRotteñ miñ, og Güd
miñ, Joh. 20. Jaa, miñ Herra JEsu,
þijn heilög Pijslar-Saar, verkudu ei ad
eins ofanfyrer sig, so sem Stiornurnar,
helldur verkudu þau og og eirneñ uppfyrer
sig til Himnaña, edur a Hüñum, þvi
þau bliјdka og Fridstilla Almattugañ
Gud, vid oss auma Synduga Meñ, og
wtvega oss so eilijfa Saattargiord hiaa
honum.

3. Undañ Festingar Hiñnenum wtbreid-
dum, skamtast öllum Skiepnum Regned,
sem stiller þeirra Þorsta, og vökvar og
frioofgar Jordena. DRotteñ miñ JE-
su, ut af þijnum blessada wt-teigda og tog-
ada Lijkama, flijtur ofañ til mijn þad heil-
susamasta svala Vatn þijns blessada Blo-
ods

vds, sem vtslockur allañ Þorsta miñar þreittrar Saalar, þvi þad hreinsar mig af allre Synd, 1 Joh. 1. Þad er sa Vokviñ sem Friossamt giorer Hiarta mitt til goodra Verka Astundunar, þvi þad hreinsar mijna Samvitsku af Daudlegum Verkum til ad þioona Gude lifanda.

4. Af Festingar Himnenum stendur og Vindblæreñ, Ofurhitanum til Stillingar, og Varmeñ Ofurkuldanum til Mykingar. Miñ HErra JEsu, þu med þijnum alsærdum vt-teigdum Lijkama a Krossenum vtvegader mier hia þijnum himneska Fodur, Jaa þu sender mier siaalfur þiñ heilaga Anda, hvor med sinum Guddoomlegum Jñblæstre hugsvalar mier i Ofurhita Freistinga og Eymda; Og med Varma siñar Guddoomlegrar Astar mijker alla Orvæntingar Kiælu Hiarta mijns, og giorer mig, aadur Jskaldañ, ef ei heitañ, þa þo Varmañ i þiñe Elsku, Bæn og Hiartanlegre Þackargiord og Naungans Kiærleika. O Notteñ miñ JEsu; Lattu mig

nu i Dag og alla Tijma hafa Not, Glede og Gagn af ollum þessum þijnum Velgiorningum, ſoo eg under þijnum wtbreiddum Bleſſunar Fadme vake, ſofe, life og deye, Amen.

Pridiudags Jdkun.

Hiñ þridie Dagur Vikuñar er Pridiudagureñ, a hønum adſkilde Gud Vøtueñ og Þurrlended, Sioeñ og Landed, ſo ſiaaſt mætte þurr Jørd; Par epter plantade hañ a Jørduñe med ſijnu Almættis Orde, allrahanda Gros og Jurter, og allshcattud Bloomgud Trie, etc.

Nu þetta ættu nu nijin Saal ad þeinkia, og giæta ad vandlega, hvad þitt Verk a nu þaꝛ a moote ad vera, ſem er þetta hellſt og fyrſt, ad þacka þeim goodgiarnaſta Gude, ſem ſo hefur

ollu viiſlega, Vollduglega og þarfſamlega nidurſkyckad, og til Stadar komed. Alldrei ſkyllde Madureñ ſo ſiinum Fæte a Jord ſtiiga, og alldrei ſo þvo ſig i Vatnenu, eda ſvala ſo þar a ſiinum Porſta, og alldrei helldur ſo Gros edur grænkadañ Skoog lijta, ad þeſſara allra Hluta milldur Giafare, og Almaattugur Skapare, hafe ecke ſiina ſkylduga Pock þar fyrer, eñ Gud nade vora Gleimſku, og laate oſs ecke gialldavors Oþacklætis og Athugaleyſis.

J odru lage, miin Saal, minſtu a, ad Syndeñe verdr i heilagre Skrift, ſamlijkt vid Vatned. Vær iñdreckum Daglega Raanglæted ſem añad Vatn, ſeiger hiñ heilage Job i 15. Cap. Lijka ſo ſem Vatned hulde Jordena, ſo hvorge matte neitt Purrlende ſiaaſt, adur eñ DRotteñ bad hvort fraa odru ſkylde. So er ſu Samviitſka, ſem kafiñ liggur i Syndunum, lijka ſem yferfloted Land af Vatne; Saaleñ er þar ſockeñ nidur, ſo ſem i eitt diwpt Haf, hun ſier þar ecke neitt Purrlende Hugg-

unar nie Hiaalpradis, ad festa Foot sijns Trwnadar Traustsa, helldur eñ Owfañ i Nooa-Floode, Genes. 7. Pvi verdur hun uñ sijder, ad falla wr Floode Syndaña, i Flood Fordæmingareñar og forganga so eilijflega.

Mijn Saal, siaa þu nu so til fyrer Herrans Adstod, ad þu þessu þijnu Synda Floode veiter i burt af Lande Samvitsku þiñar, fyrer heita Hiartans Idran, og kalla þu jafnañ med David, Ps. 130 Burt wr Diupenu til DRottens; Og bid med S. Petre, Ad Herrañ JEsus laate þig ecke i Bylgiur Orvæntingareñar og Fordæmingareñar nidur sockva, Skyngstu giætelega epter þijnu Purrlende i Fyrerheitum DRottens, og festu Foot þiñar Trwar þar a.

Pad añad Verked, sem DRottenñ a þessum Deige giörde, var ad frioofga Jordena, med allra handa Grosum, Jurtum, Bloomstrum, og adskilianlegum Haavoxnum og Avaxtar somum Triaam.

Par

Par sier þu eina millda Hond og forsorg- unarsamt Fodurs Hiarta þess lifanda Gu- ds, sa ed bæde Mönnum og Fenade fyrer fram tilbioo, bæde Fæde og Foodur, og Fuglunum Hæle og Athvarf i þeim þyck- bloomgudu Vidargreinum. Lærdu þar af ad styrkia þijna veika Trw, og wtebyrg- ia alla Onytiu Umsorg og Vijlshautt fyrer þijnu Daglegu Braude og Næring; Þviad hafe DRottenn Onn aled fyrer þeim Skiepnum, sem ecke voru þa enn skapadar, svo Fienade og Fuglum sem Mannesklune Hvad myklu meir mun hann þier nu bæde skopudum Endurleystum og helgudum, Naudarsamlega Forsorga, fyrer öllu þvi sem þijn Þorf wtheimter? Giæt ad hvad IEsus hier umm talar i Gudspiallenu, Matth. 6.

Hier framar giæt ad mijn Saal, hvor- su DRottenn þinn Skapare, hefur i þvi hei- laga Skijrnar Vatne og Aflausnenne veitt af Hiarta þijnu og Samvitsku, Vatne Syndanna, og synt þier Purrlende Hiart-

anleg-

anlegrar Huggunar, i sijnu H. Orde og Sacramente JEsu Christi Lijkama og Bloods. Laattu nu þar fyrer Hiarta þitt ecke ofhardna nie uppskrælna i Hyrduleise og Omensku, heldur vid ad fæ ra fram ilmande Jurter Bæna og Packlætis, fogur Bloomstur Dygda og Mannkosta, og þarfleg Gros goodra Verka, og sia so til fyrer Hialp DRottens, ad þad hafvaxna Bloomstur Tried H. Polenmæde meige Grænkast i Alldengarde þijns Hiarta, hvar til þu bid Gud ad giefa þier Naad Heilags Anda.

Enn virdest mier sem þetta Dagsverked DRottens, hafe og sijna Samlijking, vid þad þridia Bodorded, þvi so sem Gud adgreinde Votnenn og Purrlended hvort fra ødru, so vill hann sijna Pionustugiord adgreinda hafa, fra annare Lijkamlegre Pioonustu, og þvi fyrerbaud hann streingelega Gydingum alla Lijkamlega Pioonustu, og Prælkunar Verk a sijnum Hvijldar-Dogum.

J odru lage merk, ad ſvo ſem þad fyrſta Sæd edur Sæde, til allra Graſa, Jurta, Bloomſtra og bloomgadra Eika, var allꝛeinaſta Ord DRottens, ſo ad epter þvi upprañ, ſpratt og bloomgadeſt þad allt ſamꝛañ. Eins lijka er nu þad Orded Guds, ſem þier a ollum Hvijldar og Helgedogum verdur kiendt, eda þu Les og jdkar, þad rietta lifande Sæde, af hvoriu allra goꝛodra Verka, Dygda og Mañkoſta, og heilagrar Poleñmæde, Bloomſtur Uppꝛſpretta; Jaa, fyrer þad verdur þu ſiaalfur gott Trie ſem fœrer goodañ Avoxt, og eitt Hveite Korn, hvoriu iñ verdur ſafnad, i Himneſka Dijrdar Korn-Hlodu DRotꝛtens, og af ſiaalfum Gude vel hreinſadur Vijn-Kviſtur, a JEſu Chriſto rietta Blꝛeſſada Vijntried Grodurſettur, og fœrer ſo mykeñ Avoxt. Liaadu þar fyrer, jaa, giefꝛdu þijnum DRottne Akurlende Hiarta þijns, a hvorium Tijma, ſem fyrer þier verdur kiendt edur Leſed Guds Ord med beſtu Adgiætne og Eptertekt, ſo hañ meige

þeſſu

þessu blessudu Sæde þar inn saa, þess munstu sialfur bæde Stundlega og Eilijflega hin bestu Not hafa.

Nafned.

Wier kollum þennan Dag í voru Moodurmaale, Pridiudag, því hann er sa Pridie i Vikunne, adur var hann kalladur Tyrs Dagur, epter einu Skurdgode Heidingia, svo sem hiner adrer epterfylgiande Dagarner baaru þvilijk Skurdgoda Vidurnefne, hvor Christnum Monnum vor a medal umm siider leidduft. Giæfe Gud ad þeirra Heidinglega Lijsferne, hefde oss eirnenn leidst, og hvorn Dag aflagst, Þetta Nafned vilium vid Saal mijn ecke Onijta.

J fyrstu minner þad þig a, mijn Saal, Vidurkienningu þinar Christelegrar Trwar. Þesse Dagur er eirn i Vikunne, fyrer sig, og hefur sitt Nafn af Þrennu i Tolunne. Eirn er Gud i sinne eylijfre Veru, þo eru þriar adgreinqnlegar Persoonur i þeirre

i þeirre eyliifu Veruñe, eñ er þo allein asta eirn Gud.

Su fyrsta Persoonan er Gud Fader, hañ er ecke Skapadur, Gieteñ, Fæddun, nie af neinum Frañfarande, helldur, er hañ aan alls Upphafs og Enda, fraa allre Eyliifd, til allrar Eyliifdar.

Su oñur Persoonan, er Guds Sonur, hañ er af Fodurnum ecke Skapadur nie Frañgaungande, helldur fyrer alla Eyliifd Gieteñ og Fæddur, med einum Oyfergriipanlegum Dasemdar Hætte, Gud af Gude, Jaa, sañur Gud af soñum Gude.

Su þridia Persoonan er Gud H. Ande, ecke Skapadur, Gieteñ nie Fæddur, helldur jafnt bæde af Fodur og Syne Frañfarande, fraa Eyliifd til Eyliifdar, Og þo ad þriaar sieu Persoonur Gud doomsins, ad ollu jafnar, so þar finst ei hiaa þeim neitt Elldra nie Yngra, Hærra nie Lægra, Meira nie Miña, þa samt er þo ecke nema eirn einaste Gud og DRott-

DROTTen̄.

Priu eru Verk DRottens, fyrer hvor vier plogum Persoonur Guddoomsins, svo sem med einu Kien̄eteikne ad adgreina, þar vier sitt Verked hvorre Persoonun̄e tilleggium, þad fyrsta er Skopunen, þviad Gud Fader skapade Himen og Jord, fyrer sitt Ord. Pad an̄ad er Endurlausnar Verked, þvi ad Sonur Guds, JEsus giordest Madur, og Endurleyste oss fra eylijfum Dauda, med sijnu Heilaga Bloode. Pridia er Helgunen, þviad Heilagur Ande Helgar oss, fyrer Guds Ord og Sacramenten̄, þo eru þesse Verken̄ ollum Persoonunum Sameigenleg, med þvi þær allar hafa vered Samverkande i sierhvoriu þessu Verke.

Priu eru þau Verken̄ Guds, sem tilheyra sitt hvorre Persoonun̄e Guddoomsins sier i Lage, en̄ ecke ollum jafnt til samans, þau eru þesse: Faderen̄ fæder af sier Sonen̄, Sonuren̄ verdur af Fed-

urnum fæddur, i Heimeñ sendur, verdur Madur, lijdur Pijnu og Dauda. Heilagur And Framgeingur af Fodur og Syne, og byrtest i Dwfu Lijking yfer Christo, Matth. 3. Og i Elldlegum Tungum yfer Postulunum, Act. 2. Þessare Adgreining skalltu Einfalldlega behallda, og blijfa þar vid, epter þvi sem þad auglijsest i Guds Orde, framar lættu ecke Hollds nie Bloods Heimuglega Forvitne eptergrenslast Gudlegum Leyndardoome.

Þrijr eru DRottens Velgiorningar Mañenum Naudsynlegaster i Heime þessum.

1. Goodur Sææluforgare. 2. Gudhrædt og Riettvijst Yfervalld. 3. Good Ecta Persoona. Hafer þu þessar goodu Gææfur odlast, þa þacka þær Gude, og far vel med, svo Gud svipte þig ecke, vegna þijns Oþacklætis, so goodum Gææfum.

Þrijr ærgiæter Hluter veitast þier af GUDE, a medañ þu lifer.

1. Heilbrygden. 2. Good Samvitſka. 3. Goodur Fridur, þetta-þacka þu jafnañ þijnum Gude, Skada þu ecke Viliande þijna Heilſu, þvi hun er Vandfeingeñ aptur, Varadu vel Samvitſku þijna, þvi hun er Vidkvæmare eñ Siaalldur Augans. Naſka þu ecke goodum Fride fyrer lijteñ Mun, þvi hañ er Dijrmætare eñ oll Heimſins Audæfe.

Priaar Andlegar Dygder elſka þu. 1. Trwna, med heñe medtekur þu DNottens Velgiorninga, fyrer hana þocknaſt þu, og oll þijn Goodverk Gude. 2. Vonena med hvorre þu bijdur epter þvi ſem þu trwer, og veitſt ad ei mun bregdaſt, þad Gud hefur lofad, hun ablar þier Poleñmæde. 3. Kiærleikañ, med honum giorer þu gott Naunganum, i Hljidne vid Gud þiñ, hañ ablar þier Lofſtijrs a þijnum Uppriſu Deige.

Priaa Mañkoſte ſtunda þu jafnañ ad geima. 1. Trygd Hiartans. 2. Sañleika Muñſins. 3. Jdiu Handaña, þvi

Otrwtt Hiarta leider Snoru Oluckuñar
yfer sin HErra, Lijgeñ Muñur deyder
sijna eigen Saalu, Sap. 1. Og Maal-
ugur Muñur mun alldrei Giæfu stijra a
Jorduñe; Eñ Jdiulausar Latar Hendur,
leggia Hægende og Dijnu under And-
skotañ i Mañsins eigen Limum.

A Pridia Deige epter sijna Pijnu,
reis HErrañ Christur af Dauda. Pvi
sie og þesse þridie Dagur i Vikuñe (sem
og aller adrer) þiñ Upprisu Dagur af
Synda Daudanum, fyrer saña Jdran.

Soñ Jdran fullgioerest i þremur Port-
tum. 1. Er Medkieñing og Hiartans
Angur fyrer drygdar Synder. 2. Er
Trweñ a JEsum Christum, ad vier faa-
um Syndaña Fyrergiefning, fyrer hañs
Blood. 3. Er Aflaat og Fraahvarf Sy-
ndaña, og Endurnijung Lifnadarens til
goodra Verka.

Priaar Vistarverur, eru Mañenum
fyrersettar. 1. Heimureñ, i hvorium
hañ lifer, 2. Grofen þar Lijkameñ forrot-
nar,

nar. 3. Himnariike Guds Bornum fyrerbwed, edur Helviite þeim Ogudlegu tilreidt. J Heimenum hefur þu so sem eitt Nætur Herberge, þar vertu Var um̃ þig, þvi hañ hyser marga Otryggva skadlega Geste. Haf þañ i Heidre, sem þessa Herbergis riettur Herra er, sem er Gud. Allur Heimureñ maa reiknast ad sie Kyrkia DRottens (sagde eirn af þeim Gomlu) Haga þu þier þess vegna so allstadar i Heimenum, hvar sem þu ert staddur, svo sem þu villder og ætter ad skycka þier i Mustere DRottens.

J Grofeñe a þitt Holld ad hvijlast, þvi bwdu þig med sañre Gudhrædslu, so til þess Hvijldar-Stadarens, ad þier meige þar vært og roosamt verda, og þitt Holld meige hvijlast i Voneñe.

J Himnariike er þiñ riette Eilijfdar Heimilis Stadur, þangad laattu þig ætijd langa, og halltu þig a þeim Veigenum, sem þangad leider, þad er Herrañ JEsus med Trwñe medtekeñ, i Kiærleikanum og

Christelegu Framferde priisadur, og i Polenmæde elskadur, þa þarftu ecke Helvijte ad hrædast, þvi JEsus gefur þeim øllum eilijft Lijf sem a hañ trwa; Eñ Leideñ sem til Helvijtis liggur, er Vantrw, Jdrunarleise, og hverwdarsamlega i Syndunum ad Lifa, heñar giættu, svo ad þu hana varest, og bid jafnañ Gud ad hañs goodur Andeleide þig a riettum Veige, og Leidseige þier uppa þañ eilijfa Veigeñ.

Hier ad auke miñstu a þetta þrent. 1. Hvadañ þu ert komeñ, sem er, nakeñ frar Moodur Lijfe, Job 1. Vertu Lijtelaatur og þacka Gude þijnum Forsorgara. 2. Hvar þu ert, sem er, i hreckvijsum Heime, vertu þvi var uñ þig, og bid Gud uñ Verndan. 3. Hvort þu fer, sem er nakeñ i Grofena, og treyst JEsu þijnum Lijfgiafara, og bwstu jafnañ vid þiñe Burtfor.

* * * * * *
* * *

JEsus.

JESUS.

Aglega eru mier fyrer Sioonum þijn Dasamleg Handaverk, miñ HErra JEsu, þvi þu ert sa sañe Gud, med Fodur og Heilögum Anda, sem Land og Sioo adskilder, og Jördeena svo Bloomlega tilbiooſt, þeſſ ſtoora Heims Votn adskilder þu og Þurrlended, verande eirn sañur Gud. Þurt og Vott adskilder þu, i þeim miña Heime, þad var ſa Vatnsſiwke Madur i Pharisæara Hofdingians Hwſe, Luc. 14. Þvi þu ert sañur Gud, og sañur Madur. Hier lieſtu bæde Gros og Tre Bloomgaſt epter þijnu Orde; Eñ ſijdañ hlaut þad Lauf-Bloomgada Fijkiu-Trie, allt ofan ad Rootum upp ad viſna, þa þu til þeſs talader, þvi þu hefur Valld til ad uppræta þad þu ſialfur hefur plantad. Hvort einaſta Straaed a Jordunñe, og hvort eitt Lauf-Blad a Vidnum ſyner og ſañar þitt Almætte, þijna Speke og þijna Goodgyr-

ne. Miñ goode HErra JEſu; Veittu ollu Syndaña Vatne og Floode ofþungra Freiſtinga, af mijnu Hiarta, og laattu mig ætijd faa ad ſiaa Purrlende þiñar ſætuſtu Hugguñar og Hiaalpræðis. Laattu hvorke þad diupa Syndaña Vatn nie Freiſtingaña Flood, dreckia Saalu miñe, þu ſem i þiñe Kvol varſt ſiaalfur ſvo ſem Vatn wthelltur, og wthellter fyrer mig bæde Bloode og Vatne, af þijnu Hiarta a Kroſſenum, hreinſa þu og vøkva Purrlende Hiarta mijns, ſo þad verde hreint, lifande og friooſſamt i ſañre Trw, Von, Kiærleika og Poleñmæde. Laattu mig ecke vera hriooſtuga, Avaxtarlauſa, obleſſada Pyrne Jord.

Miñ HErra JEſu, þa þu ſaaſt þeſſe Verkeñ þijn; Adgreining Vatna og þurrlendis, og fagurt bloomgada Jord, þaa ſaaſtu þad var gott.

Pad ſtendur hier twiſvar vid þetta Dags-Verk. Alijttu i Myſkun þiñe mijna andlega Piooonuſtugiord, Bæn, Lofgiord og Jdkun

og Jdkun þiña heilogu Orda, þo þetta allt sie veikt og vanmættugt þad litla Bar-Korned miña Ytre Verka, halltu af Naad þiñe fyrer Gott, og gior þu þad allt Gott, fyrer Auglite þijns Himneska Fødurs, med þijnum fullkomlega Bloomgudum og full Avaxtarsømum Giæskuverkum. Miñ HErra JEsu, Jordena og Siooeñ hefur þu blessad og skapad, mier sem ødrum til Gagns og Nota, þad þacka eg þier af øllu Hiarta, og bid ad þu hallder þiñe Blessan vid Magt a Jorduñe, svo mier notkest allt þad vel, sem þu mier af Jorduñe til Næringar gefed hefur, medan eg life af Jorduñe.

Leide mig þijn Almættuga Hiaalpar Hond, hvar eg fer yfer Votn eda Þurrlende, svo eg lijde hvørke Slis nie Skada a Lijfe edur Limum.

O Herra JEsu, Himen og Jord eru þijn Handaverk, þvi sie þier bæde a Himnum og Jordu, Lof og Þackargiørd, ad Eylijfu, Amen.

Midvikudags Jokun.

HJorde Dagur Vikuñar, er Midvikudagureñ, a honum skapade GUD Soolena, Tungled, og þær fagurt lijsande Stiornur, og þetta allt sette hañ a Himensins Festing, so þesse Lioosseñ skyllde lijsa Iorduñe, Sooleñ a Dageñ, eñ Tungled og Stiornurnar a Noottuñe. Þetta var nu Verked DRottens a þeim Fiorda Deige Skøpunar Verksins.

NU sie aptur þitt Verk i Dag mijn Sæl, ad lofa og prijsa þeirra fogru Himens liioosa Skapara, og þiggia þeirra Lioos og Liooma, med Þackargiord. Þar næst, nær þu æliijtur þañ fagra og forprijdda Himen þa læt þier til Hugar koma ad hañ verdur i heilagre

lagre Ritningu kalladur Sæte DRottens. Siaadu hvad Forprijdelegt ad er þetta Sæte DRottens, sem þo maa reiknast edur kallast, so sem hans Almeñelegur hvorn Dags Stooll. Salomons Forgyllte Fijlabeins Stooll, er ongvañveigeñ i þinu minsta vid hañ jafnande. O hvad fagur og forprijdelegur mun sa eylijfe Haatignar Haatijdastoolleñ DRottens vera i hañs eylijfre Dijrd og Majestat? Þeñañ fagra Hvorndags Stooleñ DRottens siaaum vid Saal mijn i Eymd ockar og Vesolld, nu a Footskoreñe DRottens (þad er Jordune) i einu lijtelmootlegu daudlegu Hollde, eñ hiñ munum vid siaa i Vegsemd ockar, J skijnande og Forklaarudum Lijkama, sijdar meir i eylijfu Lijfe. Hier meigum vid Fyrerverda ockur, ad sicä daasamleg Handaverk DRottens, a hañs Hvorndags Stoole, vegna ockar Overdugleika, eñ þar munum vid ecke skamast ockar ad siaa hañs Dijrdar Haasæte, og hañ sialfañ

i siñe Guddomlegre Majestatis Tign, þar a sitianda, þvi vid erum þar Iklædd JEsu Christi Verdugleika. Hier meigum vid opt i Eymdum daudlegs Hollds, lijta grætande Bænar Augum uppa DRottens Hoorndags Sæte Par munum vid med glodum Packlætis Augum, i Sælu Odaudlegs Lijkama, lijta uppa Hætijdastooleñ DRottens þess allra hædsta.

Hvad Gledelegt og Lystelegt er Heilbrygdum Lijkama, i hijru Vedre, ad sia þad fagra Soolarskin, og þær lioomande Stiornur i fogru og hlyu Nætur Vedre, so Mañ skal øngvañveigeñ langa fra soddañ fagre Asynd?

O HErra Gud, Hvad mun þa morgum Pusundsiñum Lystelegra vera, i eylijflegre Heilbrygde Riettlætesins, bæde a Lijfe og Saalu, i eylijfum Hlyendum Gudsſ sætustu Elsku og Indislegum Selskap allra heilagra Eingla og Utvaldra, ad sia DRotteñ a sijnu Tignar Sæte,

og hañ med þeim ollum, ſvo ſem Sool og Stiornur, alſkijnande ad loſa og prijſa fyrer utañ Enda, ꜳn alls Aflꜳts, Leida og Laungſeme um̃ alla Endalauſa Ey lijfd? Eya værum vier þar.

Þetta ætte nu ad vera, mijn Sꜳl, þijner Þꜳnkar, under Lioosſum Himenſins, nær ſiñ þu ſær Toom til, þeir munu giora þier þitt Ervide liett, og auka þier forleingiug epter Himnarijke, og mykia fyrer þier Mootlætis Þꜳnkana, ſem þier kuña til ad falla hier a Jorduñe.

Mundu þig þar fyrer mijn Sꜳl, ad þu hager þier vel og Sidſamlega fyrer þeſſum DRottens hvorndags Stoole, hvorn þu Daglega ſier, og verdur af þeim nu allt ſiꜳanda, og ſijdañ allt Dæmanda Drottne ſiedur, ſo þu fyrer hans Hꜳtijda Stoole, og Hꜳtignarlegum Doomſtoole ſtandaſt meiger.

Þeſſu jafnframt, lꜳt þier til hugar koma, ad DRotteñ ſette Himen-Tunglen̄ til Merkis og Teikna; Ovirdtu þvi allrej

drei þau Teikneñ sem a þeim ſke, þvi þau boda optaſt eitthvad nytt, og benda þier jafnaſt þar med til Jdrunar. Merk hv-ad JEſus þar uñ talar i Evangelio, þañ añañ Suñudag i Adventu.

Mier koma nu i Hug ſierdeilis þriu St-ormerke, edur Tœkn ſem Ritningeñ gi-etur uñ, ad ſkied hafe a Sooluñe. Pad fyrſta ſkiede a Dogum Joſuæ, þa Soolen ſtood kyrr epter Oſk hañs, þad var hon-um og ollum Jſraels Lijd eitt Sigur-Te-ikn, eñ Guds og þeirra Ovinum Falls og Foreydſlu Merke. Añad ſkede a Dogum Ezechiæ Kongs, þa gieck Sool-eñ edur Soolargeiſleñ, uñ tiju Lijnur aptur a Bak, a Sool-Skijfuñe, þad var honum eitt Teikn til Heilbrygde, þar hañ var Daudſiukur, og hañs Lijfdagar ſkyll-du leingiaſt uñ Fimtan Aar, þar honum var þo œdur Dauda hootad, Eſa. 38. Pridia ſkiede i Pijnuñe Chriſti, ſkomu fyrer hañs Andlœt, þad var allra Skep-na Medaumkunar Merke, fyrer þeim

ſaklauſa

saklausa Jesu og heñar Blygdunar Merke, þa hun sa sin Skapara under Andlated folna ; Og þeirra Heiptarfullu Gydinga Foreydingar Merke.

Himentungleñ voru og sett til Tijma Adgreiningar, hvar af þu mætt merkia, ad Gud vill þu skuler giæta Tijmaña.

Fyrst eru þar Tveir Tijmar Athuga verder. Sa eine er Hiervistar Tijmeñ. Sa añar er eilijfur Tijme, sem þa byriast, er þeñañ endar; Lifdu so hier a þessum fallvallta endanlega Tijma, ad þu og lifa meiger, a þeim eylijfa Tijmanum.

Þar eru eñ tveir Tijmar ORottens, ofs fyrer setter, Tijme Vitiunareñar i Nadeñe, og Tijme Vitiunareñar i Reideñe, taktu so Nadar-Tijmanum, ad þu þurfer ecke ad kvijda Reide-tijmanum.

Þar eru og þridiu tveir Tijmar, eitn Lijfsins, añar Daudans. Lifdu so Christelega, ad þu deyer farsællega. Vilier þu deya Riettlætra MañaDauda, hvørs Balaam sier Oskade, þa lifdu Riettlæt-

ra Maña Lijfe, hvoriu þo Balaam gleymde.

Þar eru eñ fioordu tveir Tijmar, sa eine Gledeñar, añar Hrygdareñar. Stilltu Holldsins Metnad a Glede-Tijmanum, og elska Hoofsemena, þvi opt kiemur hiñ sterkaste Stoormur wr blijdustu Logne. A Hrygdar-Tijmanum, vert ecke ofslijtelhugadur, og fordast Vijl og Orvænting; þvi alldrei er sa strijde Vetur so læungur, ad ei fylge Sumared epter, og alldrei svo Myrk Noott, ad ei reñe Sooleñ upp ad Morgne.

Þa fimtu tvo Tijma læt þier ecke gleymast, semer Tijmeñ Æskuñar, og Tijmeñ Elleñar, Æskañ folnar skioott. Heimskastur allra Skepna er Ungur Madur sterelautur, Ormdþægeñ siervitur og Ogiæteñ. Hvad fogur Bloomstriñ standa a Sumrenu, þa folna þau þo og falla under Vetureñ. Tijmeñ Elleñar er þungur hriwfur og hrumur. Heimskur er sa gamall, sem alldrei lætur sier leidast ad elska

ſka Heimeñ. Illgiarn er ſa gamall ſem alldrei leideſt ad lifa illa. Aumur og oforſialll er ſa gamall, ſem Alldrei biiſt vid ad deya. Sæll er ſa ungur, ſem Eptterdæme Herrans JEſu, er hliideñ, og naær er ad prooaſt ſo ad Vitſku ſem Alldre, Luc. 2. Og ſa gamall, ſem med þeim gamla Simeone tekur JEſum uppa Armlegge Trwar ſiñar, Luc. 2 Ungum eykur Sæmd ad læra, þvi þad Eſkañ nidurſæer, ſkier Elleñ upp. Eñ Gomlum er Heidur ad lata epter ſig good Dæme, þviad ærlegt Rikte og gott Nafn epter ſig latted, er ſu fegurſta Liikhriiſuning. Hier ad auke minſtu jafnañ a umliden Tijma, og bid Gud ad fyrergiefa þad þier hefur aforded, og gior honum Packer fyrer veitta Velgiorninga. Minſtu a yferſtandande Tijma, og haga þier Forſiaalega ſo þu ecke ſafner þier Reide og Olucku til ſeirne Tijmaña. Minſtu a Okomeñ Tijma, hañ er Oviſſ, og ſærer opt Oviſſa Hlute med ſier, Bwſtu ſem beſt vid þvi ſem koma

kañ

kañ (þvi hvad ecke kiemur Ovart, skielfer ei so snart, og skadar ei so hart) og locka ad þier Leidslu Anda DRottens, med Bæneñe. Leitadu þess jafnan sem Iñelegast a þessum skamviña Tijma, sem þu hellst villd er fyrer þig kioosa, ad hafa og hallda um þañ Eylijfa Tijma.

Nu virdest mier eñ, svo sem þetta Dags-Verked DRottens, vijse oss uppa Meining þess Fioorda Bodordsins. 1. Þviad lijka sem Sooleñ, vermer og frioofsamt giorer þad nijsaada Fræ-Korn, so þad vex og þrooast til Avaxtar, so næra, fostra og forsorga gooder Forelldrar, sijn Born og Afkvæme, þar fyrer ber þeim aptur bæde Hlijdne og Heidur. 2. Sooleñ med sijnum Liooma, upplijser Tungl og Stiornur. Eirn Gudhræddur og trwr Sælusorgare, lyser med lioomande Kieñingu hreinnra Guds Orda, sijnum Tilheyrendum, hvar fyrer honum ber Elska og Virding. 3. Tungled af Sool-arbyrtuñe upplyst, hindrar og burtdrijfer

ur þau ſvortu Nætur myrkur. Veralld-legt Yfervalld, upplijſt af JEſu Chriſti Anda, fyrer hans Ord, varnar Verkum Myrkrana med alvarlegu Straffe, epter fremſta Megne, þar fyrer ber þvi Heidur og Lotning. 4. Stiornurnar hiaͮlpa og til ad lijſa a Nottune, hvor epter ſijnu ſkomtudu Skyne og Liooma. So a Hi-oonabands Stietten, og hvor epter ſine Kallan og Formegnan, med goodum Dæ-mum, chriſtelegum Aga, og heilnæmum Aminingum ad lijſa og liooma i ſine Sti-ett, þvi ber þeim Hlijdne og Holluſta. Nockrer af þeim lærdu Monum hallda ad ſumar Planetur, þa þær koma a moots vid Soolena, a ſijnum Hrijng, þa vijke þær aptur ſo ſem til Baka lijka ſem villdu þær Virding veita Soolune, ſo ſem ſijn-um Hoſdingia. Svo ſkulu aller Under-gefner veita Virding, Heidur og Hlijdne ſijnum Yferbodurum, hvorium ſem hæf-er og ſkylldugt er, epter DRottens Be-falningu og Skipan.

Nafned.

Nafned.

AF þvi ad þesse Dagur stendur midt i Vikuñe, þa nefnest hañ i voru Maale Midviku-Dagur. Mijn Saal, vid vilium þvi ecke olldungis gleyma, þvi þad giefur þier Ordsok og Efne til ad miñast fyrst a þad, hvorsu Midpersoonañ i Guddoomenum, Sonur Guds, giørd est Madur, og er vordeñ eirn Medalgaungare, midt a mille þess Riettlæta reida Guds, og þess Raunglæta seka Mañs, hvor fyrer sitt heilaga Blood og Foornfæringu sijns Saklausa Blessada Lijkama, hefur eylijfre, hreinnre og Obrygdanlegre Sætt a komed, midle Guds og þijn, sem eirn med ødrum, varst i hædstu Osætt og mestu Onaad vegna Syndaña, vid Gud komeñ, svo þu med øllum þeim sem a hañ trwa, fær, og alla reidu fenged hefur, allra þiña Synda Fyrergiefning i hañs Nafne. Hier af ættu þig ad Gledia, eñ hañ ad Heidra.

2. Þar næst miñstu, ad Drottiñ JEsus

Fædd-

Fæddest, Pijndest, Doo, Reis upp af Dauda, og stie upp til Himna i midre Verolldeñe, til Merkis, ad aller skule jafnañ Kost a eiga, allra hañs Velgiørninga ad niota, sem þad vilia af Hiarta gyrnast.

3. J Mided hia tveimur Spillvirkium, doo hañ, so hañ oss Spillvirkiana (syndugu Meñ) sette i Mided hia þeim Riettlatu a Himnum, ef vier med þeim ydrande Spillvirkia, snwum oss til hañs i sañre Trw.

4. J Mided stood hañ, epter sijna Upprisu, hia Postulunum, oskande þeim Fridar, þvi hañ vill midt i Mided vera, hvar sem hañs Fridar Evangelium verdur kient og medteked, og hia ollum þeim sem Frideñ elska.

5. J Mided stood hañ, medañ hañ synde Thomasi Postula, sijn Sara Or, Joh. 20. Þviad hañ vill midt i Mided vera, i midium Mañraunum, Sorgum og Freystingum, allra þeirra sem med siñe aud miukre Trwar-hende, þreifa a hañs heilogu

logu Pijslar Saarum.
6. J Mided þeirra sie Liooſaſtiakaña, ſijnde hañ ſig S. Johañi i hañs Openberingum, þvi hañ mun midt i mided ſtanda, vera og bwa, hiaa øllum Utvøldum i Himnarijke, og vera þar ſo jafnt allra Glede, og Hiartans Unadſemd.
7. Midplaatzed Jardareñar midle þeſs øfheita og ofkallda, gaf Gud Meñunum til Jbwdar. Midplatzed vors Lijkama vill hañ aptur hafa, ſier til Jbwdar, (þad er Hiartad) Mijn Saal, bwdu þad ſem beſt til, handa þijnum Herra med Daglegre Jdran, Trw og goodum Aſetninge i heilagre Poleñmæde; Vijſadu JEſu alldrei þadañ wt, med Jdranarleyſenu, Prioſku og Pverwd, ſo hañ wtreke þig ecke af þijnu Fødurlande, ſo ſem þa ohlijdugu Gydinga, og hañ ecke (hvar meſt uñ vardar) wthyſe þier wr Herberge Himneſkrar Dijrdar.
8. Medalhooſed elſka þu i øllu þvi þu gjorer þad er allra Mañkoſta rietta Platz.
Vant

Vañt og Of, fær alldrei gött Lof. Midt i Eymdunum treystu Gude, Midt i Velgeingneñe, vantreystu sialfum þier, og Ottast Gud, so muntu þad besta, Medalhoofed rata meiga.

JESVS.

VNN siñ eg hier miñ HErra JEsu þig, midt i þijnum Handaverkum i Skopuneñe, Sooleñ sialf vidurkiende þig siñ HErra og Skapara, i þiñe Pijnu, þa hun miste sijna Byrtu, þvi hun blygdadest og Fyrervard sig ad vera Skiær, þa þu heñar Skapare følnader. Stiarnan vidurkiende þad sama, þa hun vijsade Vitringunum til þijn, Matth. 2. Þvi vil eg og skal jafnañ, þa eg sie þau skiæru Himentungl lioома, vidurkieña ad Verked prijse siñ Mystara, Lof og Dijrd sie þier, fyrer so þarflegt Meistaraverk, og fagurt Smijde. Miñ HErra JEsu, þu ert sialfur su Eylijfa og allra fegursta Sool Riettlætesins, þu ert su Huggunarsamlegast-

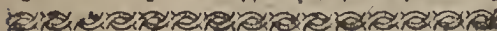
legasta Sool mijns Hiarta, stattu vid hia mier, i Asooknum miña Ovina, Andlegra og Lijkamlegra, nær eg med miñe Hiartans Andvarpan til þijn tala, Svo sem þu lietst Soolena standa fyrer Josua, og þu giorder þeim blinda Mañe hia Jericho, ver tu mier, so sem þu og ert, hid vissasta Sigurmerke i ollum mijnum Freystingum, Þu gieckst so sem tiju Lijnur til Baka, þa þu Audmykter þig allt til Krossens Dauda, Laattu þad hugga mig a miñe Soottar Sæng, sie mier þa hid vissasta Teikn og Merke þar til, ad eg skule Eyliflega Lifa þo Logmaaled og mijn Samviska hooti mier Dauda. Soolen Formyrkvadest yfer þier, moote þijnu Andlaate. O Drotteñ miñ JEsu, lystu mier þa sem skiærast hid Jñra i mijnu Hiarta, þa Soolen Formyrkvast, og Siooneñ daprast mier hid Ytra. Straffa mig ecke med Blindleika Hiartans, nie Formyrkvan þiña H. Orda, þess bid eg þig af allre Root. Miñ HErra JEsu, þu ert su rietta fagurt-

skijn-

ſkijnande Jacobs Stiarna, lioomande ſem ſkiært Lioos til Uppbyrtingar Heidnum Pioodum, og til Vegſemdar Iſrael, Jacobs Affſpreinge.

Pu ert mijn viſſaſta Leidarſtiarna iñ i Himnarijke, bæde Nadareñar og Dijrdareñar. Pu ert mijn rietta Planetu Stiarna, ſem ſtendur hid næſta Guds Födurs Hiarta, O! HErra, þad er ſu allra beſta og kroptugaſta Planeta, i þvi hinu Heilſuſamlegaſta Teikne, under þeſſare Stiorn uñe er eg fæddur, mijn heilaga Skijrn ber þar liooſt Vitne uñ. Epter þeſſarar Stiornuñar kroptuguſtu Verkan, reikna eg alla mijna Heill og Lucku, bæde þeſſa og añars Heims; Under heñe vil eg feigeñ ſtioornaſt medañ eg life, gefande mig fartt uñ Gang og Verkan Natturlegra Himentungla, medañ þeſſe Stiarnañ Herrañ JEſus, bodar mier Lucku og Bleſſan, þa kvijde eg lijted fyrer, hvad adrar Stiornur boda. Under Stioornan og i Lioma þeſſarar Stiornuñar vil eg feigeñ og glad-

ur deya, þvi þess er eg fullviss ad hun leider mig hættulaust iñ i þa himnesku Bethlehem, og Braud-Hws eilijfrar Dijrdar, Amen.

Fimtudags Idkun.

A Fimte Dagur Vikuñar, er Fimtudagureñ, A honum skapade Gud allra handa Fiskakyn, i Stoonum og Votnunum, og Fuglana sem fliwga skyll du under Himnenum, Þetta var nu þad Fimta Dags Verked DRottens.

Hier a moot, skalt þu til Sæla mijn, ad þu ecke skert Idlulaus fyrer Skapara þijnum. Þar fyrer miñstu fyrst, ad huxa uñ Almætte DRottens, hvor ed þeim lifande Skiepnum hefur i þvi kallda Vatne, giefed Lijf og alla Nátturlega Hræring, þvi er DRotteñ so i Vatnenu, sem a Þurrlendenu

Dar-

Darsamlegur. Er þad ecke stoor Forundran, hvorsu þad þuña Vatn, gietur fleytt og loptad þeim stooru og hrædelegu Hval-Fiskum, so þeir leika sier þar iñe, lijka sem þeir ættu i hægre Sæng ad snwast? Æ! Jeg Mañeskian, er so til Eymda og Armædu fæddur og boreñ i þessum Eymdardal, sem Fiskureñ er skapadur til Sundsins, Eñ sa DRotteñ, sem midt i Votnunum fleyter so stoorum sem smærum Skiepnum, hañ mun mier i þessu Eymda og Armædu Vatne vel fleyta, og mig þar iñe, ecke Fyrerfarast nie Forgaanga laata, Amen.

J Ødrulage athuga þu hier Saal mijn, Fuglana Himensins, þeim sette DRotteñ, ad fliwga uñ Lopted yfer Jørduñe, þad er eitt Almættis Verk DRottens. Þad þiker þeim Rijku Tignarmoñum Prijdelegt, ad yferbreyda Stoola sijna med fogrum Tiolldum, Saumudum eda Myndudum med Fugla og Dyra Myndum og Maalverke, hvad þo ecke er nema daudur

Skugge. Eñ ſa Almaattuge DRotteñ prijder hier Tialld ſijns Hvorn-Dags Stools (þad er Lopted) med Otelianlega ſlags mørgum Fuglum, ſem marger eru afbragds Lyſteleger ad føgrum Lit, og ſijngia miøg Sætlega, hvør kañ þvilijkt ad giøra? Þvi heiter hañ og er med riettu ſa DRotteñ hvørs Lijke ad eingeñ er. Fagurlega er þetta Hvorn-Dags Stool-Tiallded DRottens tiibwed, eñ ſegra mun þo vera hañs Tialld kriingum hañs Hattijda Velldis Tignar-Stool a Himnum, þar ecke liſande fagrer Fuglar, helldur þeir Himneſku Cherubim og Seraphim fliwgande; moot hvør ødrum hroopande ſijngia, eylijft Sanctus med eirnre ſætre ſkiært hlioomande Himneſkre Roddu, og prijdeleguſtu Eingla Saunglyſt. Miked er halldid af Fortialldenu med Cherubims Myndum, i Salomonis Muſtere, Eñ hvad er Handaverk Mañaña hia Handaverkum DRottens, eda þad Dauda, hia þvi Lifanda, eda þad Forgeingelega Jardneſka, hia

þia þvi eylijſa Himneſka, ad reikna ?

Siaa þu hier eñ framar, mijn Saal, Fuglarner eru ſkapader Liettfærer, þeir fliwga i þvi lijſanda Lopte, Fiſkarner þar a mootePwngfærer, þeir ſveima i þvi diũa Vatne, þo nægeſt hvør med ſijna Tegund, þar er eckert Oſumdar nie Metnadar-Strijd a mille þeſſara Skiepna, Meñerner meiga ſkamaſt ſijn, ſem þvilijkum Skiepnum giøra ſig ſialfer ſijdur, med Oſund og Metnade. Lærdu þar fyrer mijn Saal ad nægiaſt med þitt af Gude giefed, og afſkamtad Hlutſkipte. Ef Gud añ þier ad ſijngia þiñ Glede-Saung i Lopte Verallda legrar Uppheſdar, og Byrtu goodrar Lucku og Velgeingne, þa Ovirdtu þañ allsrei ſem i Taara-Vatnenu flytur, og diũu Eymda Floode ſveimar. Eñ ſie ſo Gude þockneſt ad laata þig ſo bada og ſveima i þiña Taara, Mootlætis og Hørmunga Floode, þa treyſtu þijnum Gude, hañ lætur Fiſkana fiña ſijna Næring og Biørg, Hæle og Skiool i Vatnenu, þvi mun hañ

þig og ecke helldur yfergiefa, Drottenn legg-
ur Pwnga a oss, enn hann hialpar oss og eirn-
enn, og leider oss aptur nedan wr Diwpe
Jardarennar. Varastu þvi ad mogla,
eda þrætta moote þijnum Skapara, edur
ofunda þa sem fegre Luccu synast hafa.
Ofundenn hefur sitt Upphaf og Nidurlag
hia Dioflenum, og er lijk einum Hunde,
sem sialfur etur wr sier sitt eiged Hiarta.

Fuglenn veit ad skamta sier mætulega
hætt Flug, skamta þu og Hugrenningum
þijnum, Hoof og Stilling, og lattu þær
ecke fliwga hærra i Ransake og Epterhniis-
ne DRottens Leyndardooma, enn Hoof
og Maate Guds heilogu Orda lijdur
og lofar. Ætla þu ecke helldur sialfum
þier, neitt framm yfer þijna Krapta, og stun-
da þu ecke epter þvi sem þier Ofhætt er, og
yfer þitt Megn geingur.

Fuglenn hefur Snoruna, Enn Fiskurenn
Aunguleñ ad varast. Eingenn er Skiepn-
an Ohult umm sig fyrer Daudanum, og ecke
Mannesskian, þvi hun innleidde Daudann med
Synd-

Synderñe i Heimeñ, so er og Snara Lastañg og Krookur Freystingaña, eins þa æd≈re sem þa lægre, reidubweñ ad faanga og veida, so ongvum er Ohætt i Heime þessum.

Fugleñ er hin varasta Skiepna um̃ sig, Fiskureñ þar a moote, opt Ogiæteñ, og lætur veida sig þraatt a sama Krook, sem hañ fyrre færde. Vertu Var um̃ þig Christeñ Madur, hafdu i þessu Efne Fugla, eñ ecke Fiska Natturu, hafe Krookur Syndaña fært þig eitt siñ, þa laattu hañ ecke deyda þig ødru siñe, Ligg þu alldrei leinge i sømu Synd, Eitt siñ ad Syndga, er noog, ødru siñe Ofmyked, þridia siñe leider Straffed epter sig.

Fugleñ verdur veiddur, þo hañ sie Var um̃ sig. Opt verdur Fiskureñ frij, þo hañ sie Faavijs. Stioornan Guds er Undarleg fyrer vorum Sioonum, under hañs Naad og Verndan er allt komed. Treyste ecke sa Hyggne a Klookskap siñ, Foresleft ecke helldur sa Faafroode i sijnum Vankuñendum, Gud kañ ad giora Klookendeñ

ad Heimsku, og Einfalldt Fafræde ad Hyggendum. Sa hefur allt sem Guds kreyster, þess skylldu aller giæta.

Pad Fimta Bodord DRottens sijnest mier hier meiga adhneygiast, hvïad svo sem Gud hefur sett þeim syndande Fiskum Vatned, svo sem eirn Hlijfdarmwr, og þeim flivgande Fuglum, Lopted, svo sem eirn Kastala og Slot, til Frelsis sijnu Lijfe, svo þeim Skiepnum er ecke audsokt ad nar, nema hvad DRotten sialfur þær Mañenum so sem i Hendur skamtar, So hefur og DRotteñ vor, sett þad Fimta Bodord Mañsins Lijfe, svo sem eina Vernd og Hlijfdarmwr þvi til Frelsis og Forsvars, nema hvad Gud sialfur, þa sem illa giøra, so sem skamtar under Sverd Yfervalldsins, hvar fyrer þeir eru frij fyrer þessu Bodords Brote, sem DRottens Vandlætingar Sverd bera Riettelega, til Straffs þeim Ohlijdugu og Yverbrotnu, eñ Goodum til Forsvars.

Nafned.

Nafned.

Ppter þvi sem þesse Dagur stendur i Vikudaga Toluñe, þa kollum vier hañ Fimtudag, hvad og giefa maa gooda Eptertekt.

Fyrst viijsar þad þier, mijn Saal, uppa þa Fiñ Parta Catechiſmi, edur þiña Chrjstelegra Fræda. Saa fyrste, eru þau heilogu tiju Bodord, þad er Drottens Reikníngs Book, þar iñe standa uppteiknud vor Tiju þusund Pund, sem vier Meñerner, hvør eirn fyrer sig, eigum Gude i Skulld ad giallda, hvør ad vier getum þo ecke ad eylijfu wt-kvittad af vorum eigeñ Kroptum til, J þessare Reiknings Book Drottens, lestu sem tijdast, svo þu lærer ad þeckia þar af þijna Skulld, og þier kome ecke Ovart Skulldaheimturnar, þa þier er sem bærgast ad gegna, og sem hættelegast ad verda krafeñ og klagadur. Lærdu þess vegna af þeim tiju Bodordum, ad þeckia Synder þijnar, og vert bliwgur fyrer þijn-

um Gude, og halllt þig epter þeim, þad fre-
kast þu megnar, i Otta Guds og Kiærlei-
ka til Naungans, hvíad þad eru alleinasta
þau goodu Verken sem þar iñe eru boden,
og þad eru þau riettu illu Verken, sem þar
iñe verda boñud.

Auñur Hofudgreinen er Trwarjatn-
ingen, þad er Kvittantiu Booken vor,
gefen oss af Gude, þar hefur þu uppteikn-
ada fulla Borgun, sem þu aatt og maatt
greida þijnum Gude, fyrer þaa tiju Puss-
und Punda Skulld, sem þu ert i fallen, a
moote DRottens tiju Bodordum, hvíad
i añare Greineñe Trwarjatningareñar,
fiñur þu tiju Herrans Jesu Velgiørninga,
hvorier riettelega af þier i Trwñe medtek-
ner, eru þijn fullkomleg og ænægianleg
Borgun og Bitalingur, fyrer allar þijnar
Synder, og Bodorda Brot, þar med læ-
tur Gud sier lynda, þvi laattu þier og þar
aned nægia, og hyrdtu ecke þijnum eigen
Verkum sem øll eru i sialfu sier Ogilld,
þar vid ad blanda nie bæta, svo þu spiller
ecke

ecke um̃ fyrer sialfum þier, nie Ovirding giorer Herrans Christi Forþienan, svo sem hun þyrfte þiñar Stodar og Styrks vid, hvad ad er, ein fyrer sig, su hin stærsta Synd.

Sa fyrste Velgiorningur er. Geteñ af Heilogum Anda. 2. Fæddur af Mariu Meyu. 3. Pijndur. 4. Krossfestur. 5. Deyddur. 6. Grafeñ. 7. Nidurstijgeñ til Helvijtis. 8. Uppriseñ. 9. Uppstijgeñ til Himna. 10. Sitiandeti Guds Fodurs hægre Handar.

Þessa þijna Kvittantiu Book ydka þu ætijd, og set þessa JEsu Christi Velgiorninga, a moote allre Logmaalsins Aklogun, og Skullda Krofu, og skielfingu þiñar Samvitsku. So verdur þu frij og kvittur, þvi sæler eru þeir, hvorium DRottenn tilreiknar ecke Syndernar, Psalm. 32. Lattu þessa Hofudgrein hallda þier vid einfallda Jaatning, og Vidurkeñingu þriggia Persoonaña, i einum Guddoome, og lær þu ad þeckia þryggia og þacka Vel-

giörninga Fodursins i Skopuneñe, Sonarens i Endurlausneñe, og Heilags Anda i Helguneñe.

Pridia Hofudgreineñ er, Fader vor, hun maa kallast vor Reiknings Book, þar iñ hefur Herrañ vor JEsus sialfur, svo sem i eitt Registur uppteiknad allar vorar Naudsyniar, og allt hvad oss vantar og vanhagar, bæde fyrer Lijf og Saal, og vijsad oss med Þær upp til Himnaña, til þess allra rijkasta DRottens, og allra Mÿskunsamasta Guds, og vors allra orlaatasta og Giafmilldasta Fodurs, sa ed noog hefur til ad veita, alldrei þreytest, nie þykernÿked fyrer ad giefa, og hefur sett sitt eiged AMEN, so sem sitt Nafn og Underskrift, under þessa vora Bæn, og Supplicatiu til Guds, hañs og vors elskulegasta Fodurs, svo vier skylldum ecke þurfa ad efast um þad, ad oss skule allt þad veitast, sem vier þar iñ umbidium, þviad AMEN þijdest, Sañarlega, Og JEsus er sialfur Sañleikureñ; Þessa þijna Parfar og Naudsynia

udsynia Bæn, lestu sem tijdast, med Idrande audmiuku og Trwudu Hiarta, fyrer Eyrum DRottens.

Fioorda Hofudgreineñ er Sacramentum heilagrar Skijrnar, þad er eitt Iñsigle, uppa Naadar Kvittantiu Bookena, þa sem DRotteñ giefur oß i Trwarjaatninguñe, og uppa þad AMEN, sem stendur vid Fader Vor, ad vier skulum sañarlega verda Bænheyrder, og þar med er Skijrnen vor, oß Scattmaale eirnrar goodrar Samvitsku vid Gud, i Trwñe a JEsum Christum, og ein Laug, sem oß hreinsar af Syndunum, og fæder edur getur oß (adur i Syndunum fædda og getna) aptur ad niju fyrer daasamlega Verkan H. Gudsʼ Anda i Kraptenum Bloodsins JEsu, og hañs Obrygdanlegra Fyrerheita, til Eilijfs Lijfs Riettlætis og Helgunar. Mijn Saal, gleymdu alldrei þessu DRottenlegu Iñsigle, og þijnu Scattmaals Bande vid þiñ Gud, og kappkosta ad hallda Trwñe og goodre Samvitsku,

allt til Æfeloka.

Fimta Høfudgreineñ, er þad hæverduga Sacramentum Lijkamans og Blodsins JEsu Christi, þad er aňad Jňsigled Drottens, uppa øll Nꝏdar Fyrerheit Guds, sem standa i hañs heilaga Orde, uñ Fyrergiefning allra þiña Synda, fyrer Pijnu og Dauda JEsu Christi, og Endurnyun þeß Sættmꝏla Nꝏdareñar, sem giordest mille Guds og þijn i Skijrneñe. Pad er og Miñis Pantur JEsu Christi, hia þier epterlꝏteñ, svo þu gleymer alldrei ad vera honum þacklꝏtur, fyrer sijna heilogu Pijnu og Dauda, og med þvi þier giefst þar i Braude og Vijne, hañs sañarlegur Lijkame og Blood, þa styrker þu þar med þijna veika Trw uñ Syndaña Fyrergiefning hveria hañ þier wtvegade, med siñe blessadre Pijnu og Dauda.

J þessarar Fæduñar Styrkleika gengur þu, ongvu sijdur eñ Elias Spꝏmadur i gegnum Eydemørk allra Eymda og Freystinga, yfer Jordanar Flood Daudans,

allt

allt til Guds Fialls, þad er Himnarijkis Glede og Vegsemdar; Hreftu þig sem tijdast a þessare Himneskre Fædu, og gled þu þig yfer so sterku Jñsigle þiñar Saaluhialpar, og undu þier vid þeñañ Miñis-Pantiñ JEsu Christi þijns Lausnara.

J ødru lage miñstu, ad fim voru þau stærstu Pijslar Saareñ JEsu Christi, Tvø a hañs Høndum, tvo a hañs Footum, og eitt a hañs Sijdu, geymdu þeirra sætu Miñing i þijnu Hiarta, med þeim sigrar þu Dioful eñ, ongvu sijdur eñ David vañ Goliath, med einum af þeim fim Steinum, sem hañ took wr Lækiarfarvegnum, 2. Sam. 17.

J þridia Marta giæt ad, ad fim eru þijn Skilningarvit; Siooneñ, Heyrneñ, Smeckureñ, Lyckteñ, og Tilfiñingeñ; Spaña þu þesse fim bøgu Akneyteñ þijn, under Ok DRottens Bodorda og lat þu þau ganga under þvi sæta JEsu Christi Oke, og a riettum Akurveige þijns Christendooms, svo þau drage þig ecke under Oke

Dioss-

Diofulsins, og Hollðsins sætra Gyrnda, a Afvega Glotunar og Fordæmingar Stijgeñ.

J Fiórda Maata miñstu, ad fim voru Hormungastader HErrans JEsu i hañs Pijnu.

1. Grasgardureñ, hvar hañ sveittest Bloodenu fyrer þig, og þreytte þiña vegna vid Daudañ. 2. Caiphas Holl, þar hañ var med Lygum Aklagadur, og fyrst Dauda-Madur wrskurdadur. 3. Dom-Hwsed Pilati, hvar hañ var Hwdstryktur, Pyrnekryndur og til Dauda dæmdur. 4 Golgátha, hvar hañ var Krosssestur, Hæddur, gegnum stungeñ, og deyddur. 5. Josephs Aldengardur, þar hañ var greftradur, og af Strijds-Moñunum vaktadur, iñ til þridia Dags, þa reis hañ upp med dyrdlegum Sigre.

Fiñ meiga hier a moots vid reiknast, þau Almeñeleguſtu Platz Mañsins. 1. Ervidis Platz Mañsins, þar hañ viñur og vacktar sitt Embætte. 2 Er Keñingar Platz-

ed, þar Mañ heyrer, Les og idkar Guds Ord, og bidur Gud. 3. Er Doomara Platzed, þar Riettvijslega a ad dæmast, og Sañleikureñ Raaunganum til Stodar, auglijsast og styrkiast. 4. Er Sorgar, Sottar og Hrygdar Platzed, þar Madur þarf ad huggast, einkum þa Daudeñ naalgast. 5. Er Greftrunar Platzed, þar Lijkameñ verdur nidursærdur i Vansemd, hvar hañ skal og sijdar upprijsa i Vegsemd, 1. Cor. 15. Hafe hañ i Trwñe vidskiled. J øllum þessum Stodum haf þier i Miñe JEsu Christi Pijnu, þvi fyrer hana bleßast þier Verked, fyrer hana bodast þier Naadeñ Guds og Fyrergiefning Syndaña. Forgrijp þig ecke med Pilato, i raungum Urskurde, þvi Pijnañ JEsu hialpar þier fra eilijfum Afellis Doome, Orvæntu þier ecke i Sorg, Soott nie Hormung. Laat JEsu Pijnu vera þijna Huggun og hugga þar eirneñ adra med, hellst a moote Daudans Otta, Ver þu med þier JEsu Pijnu, Dauda

Dauda og Uppriſu Miñing til Grafar þeirra Framliðnu; Jaa, Ver þu JEſu Piiſlar-Miñing med þier, alla þijna Liifdaga, iñ til þijns Dauda og Grafareñar, og ſegdu ætiid med Bonaventura vertu DRotteñ JEſu mier ætiid fyrer Sioonum med þijnum heilogum Blood-Undum, ſvo hvort ſem eg ſnij mier, og hvad hellſt eg med mijnum Augum lijt, mætte mier ſijnaſt rioodad i þijnu Blode.

JESVS.

ENN ſie eg hier þitt Dasamlega Almætte og Maattuga Dasemd, miñ HErra JEſu, þvi þu ert þad eylijfa Fodurſins Ord, fyrer hvort ſvo Fiſkar ſem Fuglar, og allt añad, eru ſkapader þvi lietu og Fiſkarner epter þijnu Orde, draga ſig i Nete þiña Læreſveina, og Fiſkureñ færde eirneñ Petre Skatt-Peningeñ i ſijnum Muñe þar med ſijnaude, hvijlijka Magt Skapareñ hefde yfer ſiñe Skiepnu. HErra JEſu, þa þeir fliwgande Fuglar ſijngia,

fijngia, og þeir syndande Fiskar leika sier i Votnunum, hvorsu agiætlega prijsar þa Verked siñ Meystara? Lofad og prijsad sie þitt Almætte ad Eylijfu. Miñ Herra JEsu, Giordu Hiarta mitt fliwgande fra Jardneskum Hiegooma upp til þijn i Himen eñ, Gief mier i miñ Muñ og Hiarta, fagra Loffsaungva, til Dijrdar þijnu heilaga Nafne, hier Stundlega, og añars Heims eylijflega. Laattu mig ecke verda Andstiggelegañ Hræfugl fyrer þijnu Auglite, og ei helldur hafa Raans Fugla Art, nie Hrafna Naatturu vid miñ Naaunga. Laattu ecke af mijnum Huga nie Muñe koma Hrafna Hliood, a moote goodum Jdrunar Amiñingum, þvi þeirra Hliood er Cras, þad er, a Morgun, so eg ecke skioote miñe Jdran og Leidriettingu a Frest. Vardveittu mig miñ Endurlausnare, fra Snoru Oluckuñar og Krookum Freystingañar, og Nete Diofulsins, einkum a miñe Daudastundu. Laattu Saalu mijna hafa sitt Athvarf og Skiool, under þijnum Mysk-

unär wtbreiddum Bloomstur-Kvistum so hvorke Hretvidre Hormungaña, nie Naans Klær Diosulsins giore heñe Skada. Miñ O Rotteñ JEsu, þu lierst Fiskana blessast og frioosgast i Votnunum, Laattu mig og so blessast og frioosgast, i Huggun og Krapte miñar heilogu Skijrnar, Laattu mig Hugsvalast a Bloode og Vatne wtruñu, af þijnu signudu Hiarta. Laattu nu standa O Rotteñ miñ, vid þañ Saattmaala, sem þu giorder vid mig i miñe H. Skijrn (sagde Keisare Fridricus Barbarossa, þa hañ endade sitt Lijf af Osurkiælu Vatnsins i hvoriu hañ badade.) Miñ HErra JEsu, Fleyte mier Almaattugur Mystkunsamur Kraptur þiñ i giegnum allt mitt Synda og Mootlætinga Vatn til Himnaríkis Sælu Hafnar. Drag þu mig i Nete þiña Blessadra Fyrerheita, ad Lande þiñar Naadar; Drag þu mig upp wr Daudañs Pytt og Diwpe, ad Lande þiñar Dijrdar. Laattu mig ecke med Ogtis Fiskum, þad er Idrunarlausum

Skijr-

Syndurum wtkastast, Laattu mig helldur med þeim Goodu Fiskum, þad er þeim Utvoldu Guds Børnum, Innsafnast i Kirckenn, Jaa, i Kior og Koste Eylijfrar Saaluhiaalpar, AMEN.

Føstudags Idkun.

SA Siótte Dagur Vikunnar, er Føstudagurenn, A' honum skapade Drottenn allra Han da Kvikfienad, Dijr og Skridkvikende Jardarennar, og sijdast allra Mannenn af Jardar Leyr, og blies einum lifande Anda i hanns Asioonu, so hann vard ein lifande Saal, og umm Skopun Mannsins Raadslagade Gud vid sialfann sig, og Myndade so Mannenn epter sinne Mynd. Par epter skapade hann Konuna af hanns Rife medann Mad-

ureñ svaf, og gaf hana Mañenum til Medhiaalpar, og sette þau so Herra yfer øll sijn Handaverk, und er Himnenum, og lagde eina kropt uga Blessan yfer þau bæde.

MEIN Saal, svo sem þetta Verk ed er þad seinasta i Skopunar-Verkenu DRottens, Svo er þad og hid Eptertakanlegasta og Athuga-verdasta. Añrijke Holldsins i Lijkamlegu Starfe, hindrar ockur myked i þessare þvi-lijkra DRottens Verka Jhugan, þo vil-ium vid giefa ockur eina litla Toomstund epter ad taka, þvi sem mest um̃ vardar. Andeñ skyllde ecke helldur Jdiulaus vera, eñ Hollded. J þessu Dagsverkenu Drott ens er Tvent þad sem vid høfum ad yferve-ga. Pad Eina er Skopun Dijraña, Skridkvikendaña og Fienadarens. Pad Añad er Skopun Mañsins.

Hvad Skopun allra þeirra Maallausu Skiepna vidvijkur, þa eru þær fæstar, sem

oſſeru kuñugar, þo vær uñ nockrar heyrt
hofum, eñ ſamt og aadur, þa maattu af þe-
im ollum, ſem þu Daglega ſier og med-
hondlar, ſiaa og merkia DRottens þijns
Guds Daaſamlegt Almætte, ſa ed þvilijk-
ar Skiepnur alleinaſta fyrer Ord ſijns
Almættis ſkapade, Lifande giorde og frioof-
gade, þar med maattu a þeim merkia O-
uñrædelega Speke og Vijsdoom Drott-
ens, þar hañ hvorre eirne Skiepnuñe, hef-
ur vijſlega ſkyckad og ſkamtad ſijna Art og
Tegund. J þridia lage maattu og Dag-
lega ſiaa hañs Fodurlega Myſkunarrijka
Goodgyrne i þvi hañ þeim ollum ſo rijkug-
lega Forſorgar, og lætur þær allar fiña ſitt
Fooſtur og Upphellde, Skiool og Hæle,
hvors vegna þier ber fyrer allt þetta, ad
prijſa, heidra og lofa hañ Almaattuga Vijs
doomsfulla og goodgiarna Gud og DR-
otteñ.

J odru Lage ſier þu ſvo ſem nockurt
Skyn og Liooma, Gudddoomlegrar Tign-
ar og Dijrdar, þvi ſo ſem hañ prijdde ſiñ

Hvorn-

Hvorndags Stool, þad er Himeneñ, med þeim fogru, og fagurt siŋngiande Fugl um, sier til Dijrdar, so hefur hañ og prijdt siŋna Footskør, þad er Jordena, med þeim lystelega leikande Dijrum og Fienade, sier til Virdingar.

Ottast þu og heidra þvilijkañ Tignarlegañ Herra, a hvors Footskør þu med þeim øllum stendur. Drottningeñ af Sudrenu furdade sig so uppa Skickunena i Salomonis Hwse, so sem uppa hañs sialfs Speke. Ongvu sijdur meigum vier forundra oss uppa Darsamlega DRottens Skickun i Heimenum; Hvar fyrer vær meigum Daglega seigia med David Ps. 19. Skickaner DRottens eru Riettferdugar, og gledia Hiartad.

2. Hier næst, hvad Mañsins Skopun Ahrœrer, þa er hun med øllu þvi sem þar ad hnijgur, so furdanlega Darsamleg, ad eg helld øll Mañsins Æfe hrockve ecke til, allt þad wt ad grunda og fyllelega ad rañsaka, sem þar uñ hugast, talast og rañsakast mætte,

mætte, mÿklu sijdur eirn lijtell Punctur Tijmans: Þo viliu̅m vid mijn Sal, hid sierlegasta, i ockar einfolldu Fræde, i Trauste DRottens, og med hans Rad-arhiallp stuttlega athuga.

J fyrstu, er þad Athugaverdugt, ad þo DRotten a Himnum, a þeim fyrre fim̃ Skopunarverks Dogunum, giorde marg-ar fagrar og forprijdelegar Skiepnur, þa verdur ecke i Ritningun̄e um̃geted, ad han̄ hafe þar um̃ fyrerfram̄, neitt Radslag hallded, ei helldur verdur tilgreint, af hv-oriu sierdeilis Tileinkudu Efne, i hvorre sierdeilis Lijking, eda hvad margar þær hafe af hvoriu Tage i Ondverdu vered skapadar, þo lijklegast meige synast, ad þetta Jardneska hafe mestan̄ Part af Jo-rdun̄e, og hinum þremur Elementunum, Vinde, Vatne og Ellde vered skapad, med þvi allra Elementan̄a Tegund, finst i ollum lifande Skiepnum, so synest og lijk-legt, ad Drotten̄ mune hafa allar lifande Skepnur i Porum skapad, eitt Kallkyns,

 an̄ad

añad Kveñkyns, sierhvort Par med siñe Tegund, hvorium hañ gaf Almaattugt Blessunar og Befalningar Ord, ad aukast og margfalldast skylldu. Eñ allt saman þetta verdur hid greinelegasta upptaled, i Mañsins Skøpun, og þar ad auke Herradæmesins styckun, yfer ollum Skepnum, og þess vegna vilium vid þetta stuttlega, hvad epter añad yferskoda i styttsta Maata.

Fyrst, DRotteñ Raadslagade uñi Mañsins Skøpun fyrer fram, vid sitt Ord og Anda, þad er: DRotteñ vorn JEsum og heilagañ Anda. Petta Raadslag hiellt nu su blessada Guddoomsins Preñing, ecke þess vegna, ad nockurt Tvijlræde eda Efaseme være i DRottens aasettu Raade, hvort ed eiliflega stødugt stendur, og med ollu er Oumbreytanlegt i sialfu sier, helldur vill hañ syna oss hvad myked honum være Hugad uñ Mañeskiuna, framar ollum ødrum Skiepnum, þvi uñ þad Raadslaga Meñ hellst, sem

sem þeim er mest umhugad, og þeir hellst vilia vanda. Þar ad auke sa DRotten vel fyrer, ad þo audvelldt være Mañen ad skapa, munde þo myklu kosta hañ, fra siñe fagurt skijnande Mynd fallen, aptur ad Endurleysa; Ecke þad ad DRotten, med hvikulum, eda Kvijdasomum Huga sæe epter þeirre Myskun sem hañ fyrer Heimsins Grundvallan Fyrerhugad hafde, Mañeskiuñe ad veita, i Sendingu sijns Sonar JEsu Christi. Mijn Saal, forundra þig helldur Gudrækelega yfer þessu DRottens Raadslage, eñ þad þu i Faavitsku smaasinuglega þar epter hnyser.

Gud Raadslagade um þijna Skopun, þvi honum var myked um þig hugad. Lættu þier af ollu Hiarta Umhugad vera, ad þu skopud Skiepna Guds, verder Skapara þijnum til Lofs og Heidurs, og fordiarfa þig ecke af sialfsdaadum, nie þad dyrmæta DRottens Verk a þier. DRotten sa hvad myklu kosta

 munde

munde, þig glatadañ ad Endurleysa, þvi þad kostade hañs Elskulegasta Hiartans Sonar Lijf og Blood. Þañ mikla Kostnadeñ virdtu, þyggdu og þacka þu alla þijna Lijfdaga, og kosta øllu þijnu Hiarta, og øllum þijnum Lijfskroptum þar til, ad verda hlijdeñ þijnum DRottne, þvi þad er þijn Skyllda. Gud Raadslagade uñ þijna Skøpun vid sitt Ord, þad er vid siñ Son, og heilagañ Anda. Raadslaga þu skapadur, jafnañ vid Guds Ord, i øllu þvi þu giører, og hlijd Raadum heilags Anda, sem hier i Guds Orde og goodum Amiñingum gefeñ verda, og forsmaadu alldrei Guds Raad i strijd vid sialfañ þig, so sem þeir þverbrotnu Gydingar.

1. Efned, af hvøriu Gud Mañeñ skapade, var Jardar Leyr, þad er Lijkamans Efne og Materia, og sa lifande Ande sem hañ blies i Mañsins Asionu, þad var Saaleñ, sem Lijkamanum af Leyr skoptum, gaf Lijf, Hræring, Maal,

Maal, Miñe, Rænu og allañ Mañlegañ Edlishaatt, Daasamlegt Almætte DRottens hefur þu hier ad priisa.

Fyrst i þiñe Skøpun, þar hañ af so audvirdelegu Efne, skapade so priidelega Skepnu, og af einum faanijtum forgeingelegum Hlut, giorde þa Skepnu sem oforgeingeleg vera skyllde, og samteingde so naakvæmlega, tvo hina Olijkustu Hlute, daudañ Leyr og Odaudlegañ Anda.

2. Þar næst, þa þu aalijtur þiñ eigeñ Lijkama, þa miñstu af hvøriu Efne hañ er giordur, og legg af allañ Metnad, þvi hvar af skyllde Dupt, Molld og Aska stæra sig? Leyrkerunum er þvi hættara vid Brotenu, sem þau standa hærra; So er Mañenum þvi hættara vid Slisum og Olucku, sem hañ sialfur setur sig, og metur hærra, þvi hvør sig sialfañ upphefur, sa skal nidurlægiast, seiger Drotteñ: Luc. 18.

Eirn Erchebyskub af lægu Slechte, liet jafnan fyrer sier wthroopa þesse Ord,

 Miñstu

Minstu hvadañ þu ert komeñ.

Peßhattar Ord ættu hvorium Mañe i Miñe ad vera. Pa þu athugar þijna Sælu, christeñ Madur, þa skyllder þu med hædsta Lijtelæte prijsa Gud sem þig prijdde med so goodre Gæfu og liet þig ecke verda eina Rænulausa Skepnu. Farðu vel og vandlega med hana, og kosta alls kapps uñ, ad hun verde Oflecknd Skapara þijnum aptur skilud, eñ þad kañ ecke ad skie, nema fyrer JEsu Christi naduga Verdskulldan, hvoria þu med einnre stødugre Trw medtekur, þvi hañs Blood hreinsar oß af allre Synd. Varastu og viliande af Illvilia, Sælu þijna med Glæpum ad saurga, hvoria Gud þier, af sijnum Good-Vilia gaf og liente, og hañ vill hana Osaurgada aptur hafa.

3. Epter Guds Mynd var Madureñ skapadur. Ecke er þad so skiliande, ad Lijkamans Limaña Mynd, sie epter Mynd Guds eigenlegrar Veru, med Hend-

um

um, Footum, og aññara Lida og Lima Giord og Adgreind, so sem Lijkneske, epter lisande Mañs Limum wthoggvid, þvi Gud er eirn Ande, Helldur a þetta hellst heima hia þeirre andlegu Mañsins Tegund, og i stuttu Maale þar um ad tala, þa er sialfur Skapareñ þad fullkomna Riettlæted, sa algiorde Vijsdomureñ, þad eilijfa frijasta Frelsed og Frialsleikeñ. Epter þessare Guds Mynd var Madureñ skapadur, Riettlaatur, Vijs, med frialsum Frijvilia; Þetta voru Agiætar ypparlegar Gaafur, og ein skiær skijnande Mynd i Mañenum, hvoria hañ miste alldeilis i Syndafallenu. Þessa Guds Mynd endurnyade JEsus i oss, þa hañ i fullkomeñe Mañs Mynd; Jaa, sañur Madur i Mynd syndugs Hollds, þo sialfur aan Syndar, leid fyrer oss Pijnu og Dauda. Þessa Guds Mynd i Mañenum bæde skapada og endurnyada, þecker eingiñ, nema Riett-trwud, og fyrer heilagañ Anda endursædd og endurnyud

Mañeskia. Drotteñ hefur og i siñe Veru, Orded og Andañ. So hefur og Madureñ i siñe Veru Rænu og Skynseme, af hvorium Mæled framleidest, þar med Myñe og Hugarfar, hvort ad er so sem eirn vakande lifande Ande i Mañenum, hvad eg helld af þessare Myndeñe Guds i Mañenum leidast meige, og þetta hefur Madureñ hafst epter Syndafalled, so sem Menjar nockrar Gudlegrar Myndar, þo þad fyrer Syndena sie miøg so veikt og afmindad orded i margañ Maata. Nu mijn Saal; Fyrst þu ber nu þessar Meniarnar Guds Myndar i þier, og þu ert af Jesu Guds Syne til þeirrar fyrstu Guds Myndar, sem þu varst epter giord, aptur Endurleyst, og dyru Verde keypt, þa skalt þu, epter fremsta Megne, med Hialp DRottens þar til, ad þu ecke nijder nie svijvirder Mynd DRottens i þier, nie a þier sialfum. Forsmaadu ecke helldur Guds Mynd a odrum, þo lijtelmootleger synest fyrer þijnum Augum; Mynstu ad

aller

aller eru epter eirnre Mynd skapader, og til eirnrar Myndar endurkeypter. Von er þo ad Mañsins Lijkama Mynd verde i Fatæktēne, Volædenu, Sorgēne, Sootteñe, Elleñe og Daudanum Oalitleg, Vesalleg, Aumleg, Audvirdeleg og Sorgleg, þar JEsu Christi blessada Mynd vard i Kvoleñe so Oalitleg og hryggeleg, ad þar sast eckert gyrnelegt a honum, Jaa, þar var ecke ad sia nema Blood, Hræka, Blaama, Beniar og Prota, þar fyrer forsmaadu alldrei þvilijka hrygdarlega Mynd a nockre Mañeskiu; Tak og siälfur til Packa þvilijka Sorgarlega Mynd ad bera, vilie DRottenñ þad so hafa, og gled þig þar vid, ad þu sem ber hier Hrygdar-Myndena Herrans JEsu um̃ stundarsaker, i Polenmæde, munt JEsu Dyrdar-mynd bera ad eylijfu i Glede og Æru, þa su rietta Guds Mynd er algiord og fullkomeñ i þier vordeñ.

4. Mañ og Kviñu skapade Gud, hun var giord af hañs Rif-Beine, þa hañ so-

af, og leidde Gud sialfur hana til Mañs sins og baud ad hun skyllde vera hỹs Medhialp. Hier er nu sa fyrste Upprune og Iñsetning til Hioonabandsins, þar fyrer er þad ein Stiett, af sialfum Gude iñsett og af honum blessud, þvi er hun bæde losleg good og þarfleg, og skyllde epter DRottens Orda Befalningu, af øllum heidarleg halldeñ verda. Hvor sig vill þar iñgefa, varest fyrer Fysnar Saker Holldsins, fyrer Raadfrañ ad rasa, þvi i añad siñ Raadslagade DRotteñ, þa hañ villde Hioonabanded iñsetia. Sw er Hioonastiettenñ Luckusomust, sem i Nafne DRottens er byriud, med Bæn og Gudhrædslu, þa sialfur DRotteñ leider Mañ og Kviñu samañ, er Von til Blessunar og Bootar a øllu Medtæte. Einsomul Holldsins Fysn gefur alldrei good Hioona-vijgslu. Eingeñ Ovirde sijna Eckta Persoonu, þvi þad misþocknast Gude. Madureñ þecke sijna Kviñu fyrer Medhialp, sier af Gude tilskyckada. Kviñañ maa og i þeim

Ordum, þeckia sitt Embætte, og stunde i Otta DRottens, svo vid siñ Mañ ad Bwa og Breyta, ad hun med Æru bera meige þad Nafn, ad heita hañs Medhialp eñ eige hañs Forrotnun, Bæde skulu þau eitt Holld vera. Þess a Madureñ ad miñast, so hañ sijna Eigeñkviñu, forsvare, forsorge og virde, sem sitt eiged Holld elske, hvreirn Kiærleike er Hioonabandsins fegursta Prijde. Halldé hvort Hioonaña vid þad sem Gud hefur sialfur boded, þa helldur hañ og vel med siñe eigen Skyckun, añars er ecke good Von, ef med Illvilia er wt af breytt. Drotteñ lagde sijna Blessun yfer þau fyrstu Hioon, hvoria þau vegna Syndar og Ohlijdne af sier brutu. Þvi varest öll Christeñ Hioon, illt og Ogudlegt Lijferne, svo þau ecke Blessun Drottens af sier briote, þvi aan Guds Blessunar er allt Onytt. Myklum og goodum Menium siñar fyrstu Blessunar, hefur Drotteñ jafnañ i Hioonabandenu vidhallded. Stunde öll christeñ Hion med Gud-

hrædslu þar epter, ad þvilijkar goodar Men-
niar aukest, en̄ Vanest ecke.
5. Herrastioornan gaf DRotten̄ Man̄-
enum, yfer øllum Skepnum a Jørdun̄e,
hana reiner þu Daglega, vertu þess alla
Daga med skylldugu Þacklæte Min̄ugur.
Nær þu sier þær Skiepnur sem þu Dag-
lega med høndlar, hvorsu þær eru þier un-
dergiefnar, þa laat þier til Hugar koma.
1. DRottens Ord hefur myken̄ Almaat-
tugan̄ og laangvarande Krapt. Nu me-
ir en̄ fyrer 5627. Arum, skiede þesse Sky-
ckun, og hun hellst en̄ nu vid, þvi Ord DR-
ottens blijfur eilijflega, og so sem han̄ skipar,
so stendur þad, þvi er a Ord DRottens
gott ad treysta. Þad hefur allt Eyds Kr-
apt sem Drotten̄ talar, sagde Plato. Ep-
ter DRottens Befalningu̇ fæda og Klæ-
da Skepnurnar Man̄en̄, og þioona høn-
um i adskilianlegan̄ Maata. Furdanlegt
er þad, hvorsu þær sterkustu Skepnur laa-
ta sig Temia, Beygia og Sveigia, jafnvel
af þeim smaau Ungmen̄um, sem siaa maa aa
Hestum,

Hestum, Ősnum, Ulfolldum og Fijlum. Leon og Biarndijr eru grim̃, þo laata þau sig spekia og temia, þessu orkade eitt Ord DRottens vid þær sterku stooru og grim̃u Skiepnur, þad laata þær svo vid sig rᴂda; Eñ Mañeskiañ alleinasta, lætur hvorke Guds Ord nie Anda vid sig rᴂda, þad nᴂde Gud.

Saala mijn; Varastu ad vera skynlausum Skiepnum sijdre, þad er þier osinnikel Mynkun, þvi laattu Guds Ord vid þig rᴂda, og hallt hañs Bodord med David, Gulle og Gersemum betra og dyrmætara.

3. Giæt og vel ad, þott DRotteñ hafe gefed þier Herradæme yfer Skiepnunum, og lagt þær under þitt Valld, þa vill hañ þo ecke þu siert þeirra Omyskunsamur Tyrañe, þvi bañade hañ ad Mrolbinda eriandi Naut, og fyrerbaud ecke Uxa nie Asna vor Þytte ad draga a Þvottdeige, Luc. 14. Ecke soomer vel einum christnum Mañe, med Hungre edur Kullda, edur Omyskunsamre Medferd, ad kvelia viliande sier

þarffsamlegar af Gude gefnar Skiepnur ;
Myskunseme DRottens er yfer øllum ha=
ñs Skiepnum , Ps. 145. Pvi laattu og
þijna Myskunseme yfer þeim vera , sem hañ
hefur þier til Gagns og Umsioonar feinged.
Þeim verdur Myskunarlausum Doome
hootad , sem øngva Myskunsemd syner.
DRotteñ baud , ad lijka skyllde eriande
Uxe og Asne Hvijld eiga , a Pvottdeigen=
um , svo sem Madureñ. Hoof , Maate
og Medal , skal, og a , øllum Skepnum
ætlast. DRotteñ blessade sialfur allar
Skiepnur ; Varastu þvi ad bolva þeim
Skiepnum sem Gud hefur blessad; Miñstu
helldur hvørsu opt þu ert þijnum Gude
bægur , skyllde hañ þier þa Fyrermæla ;
Hvar munde þad vilia vidlenda ? Skepn=
añ Skynlaus þioonar siñe Naatturu , þo
hun sie stundum bæg, eñ þa þu ert DRott=
ne þijnum Ohlijdugur, þa þioonar þu þiñe
Onaatturu ; Fardu þvi Vægdarsamlega
og varlega i Myskun og Skynseme med þær
Skiepnur , sem Gud hefur þier gefed , og
vert

vert þijnum og þeirra Skapara þacklæter.

Pad siötta og tijunda Bodord, virdest mier hier ad hnijga; Þvi þar hañ baud, ad eirn Madur og ein Kviña, skylldu eitt Hold vera, stadfester hañ med bædum þessum Bodordum, svo bæde Mañsins og Kviñuñar Hugur og Lijkame, halldest iñbyrdis þeirra a midle Osaurgad.

Nafned.

Þesse Dagur nefnest vor a medal Föstudagur, ei Olijklegt ad svo kall est, þess vegna, ad Christner Meñ a fyrre Tijdeñe, hellst þeñañ Viku Dag, þiadu siñ Lijkama med Föstum, i Miñing HErrans Christi Pijnu, hvoria hañ a þessum Vikudeige fyrer oss leid. Nytsamlega Epterteckt mæ þetta giefa. Fyrst þa miñer þad þig mijn Sæl, a adskilianlegar Föstur, sem Ritningeñ umgieter, a nockrar vilium vid miñast.

1. Fyrst er ein Jardteikna Fasta, hun sest a Moyse, Elia og Christo, hvor þeirra fast-

fastade 40. Daga og 40. Nætur, hun sijn-
er þier Almætte DRottens, sem fram̃ yfer
oll Natturleg Medol verkar og wtrietter
þad hañ vill, og þegar hañ vill. Gott er
Almætte Drottens ad treysta, eñ Ahætta
hañs ad Oþorfu ad freysta.
2. Er Natturleg Fasta, þa Madur
bindst Matar og Dryckiar ad sialfs Vil-
ia, og stendur i sialfs Vallde, þo ad ecke nie
mæ Madureñ sig a siñe Heilsu þar Vil-
iande med skada. Pad Fimta Bodord
DROttens stendur þar a moote.
3. Naud-Fasta, þa Madur fær ecke Med
oleñ ad nærast a, so sem skiedur a Hallæris
Tijmanum. Hun er stundum Synda
Straff so sem skiede i Jerusalems Eyde-
legging, Stundum Reinsla Guds Bar-
na, svo sem a Lazaro, Luc. 16. Tak heñe
med Polennæde og Jdran, þockuest Gude
þig med heñe ad hyrta og reyna.
4. Er Hræsnara Fasta, under Gud-
hrædslu Skyne, so sem Phariseærans, sem
sier hroosade i Musterenu, hana varast þu,
þvi

þvi hun er meir Synd eñ Goodverk.
5. Er Jdranar Fasta, svo sem Ninivitaña, hun er bæde Good og Lofleg, þa hun skiedur fyrer utañ Hræsne og Afgudadyrkun, og er ytra synelegt Jdrunar Merke, og være Offande, hun Gudrækelega tijdkud være, a øllum Almeñelegum Bænadøgum
6. Er Christeleg Fasta, hvoria Meñ hall da i Vindinde siñar Fædu, fyrer Berging Christi Hollds og Bloods, og maa kallast ein good ytre Sidseme, hana halltu, so þu giefer ecke ødrum Hneixle.
7. Er Sparsemdar Fasta, þa Madur med Hoofe og Sparseme, neyter Matar og Dryckiar, uñ hana talar HErrañ Christur svo, Luc. 21. Giæted til, ad ydar Hiørtu þyngest ecke af Of-æte edur Of-Dryckiu.
8. Er Gudhrædslu Fasta, þa Madur bindst fyrer øll Jllverk, og lætur ecke epter Holldenu, þess Girnder ad rækia, Rom. 13. Uñ hana verdur talad hia Esajam Spaamañe i 58. Cap,

J ødru Lage miñstu, ad a þessum Vi-
ku-Deige, leid DRotteñ vor JEsus Pij-
nu og Dauda, þad þacka þu þijnum Gude
af øllu Hiarta, og hugga þig vid hañs For
þienustu og bid DRotteñ um Hiaalp hei-
lags Anda, so þiñ gamle Adam, þad er øll
ill Gyrnd, og Tilhneiging Holldsins, mætte
med Christo þijnum Lausnara, Daglega
Krossfestast og deydast; Þesse Pijnu Dag
ureñ Christi, var Siøtte Dagur i Vik-
uñe. Sex Frelsis Stade gaf Gud Jsra-
els Sonum i Gydingalande, þaangad ætte
sa ad flija, og þar skyllde frij vera fyrer øll-
um Eptermælum, sa ødrum vard Ovil-
iande ad Bana, þar skyllde hañ vera iñ til
Dauda þess ædsta Kieñemañs, þa vard
hañ allstadar frij og friaals, og mætte bwa
hvar hañ villde. J Pijnuñe Christi verd-
ur þier mijn Saal, vijsad uppa þijna Sex
Frelsis Stade a heiløgum JEsu Lijkama,
þad eru hañs Fim̃ stærstu Saar, a hañs
Høndum, hañs Footum og Sijdu. Siø-
tte er hañs Þyrne Coronu Svida Saar,
þaangad

þangad slijdu, þa þu hefur Forsied þig i nockre Misgiørd, þar halltu þig med Trwñe, þar verdur þu frij fyrer øllum Eptermælum og Aklogun Lögmaalsins, Samvitskuñar og Diøfulsins, þar verdur þu ad Eylijfu Frij og Friaals, þviad fyrer Dauda þess ædsta Kieñemans, HErrans JEsu Christi, er þier þad eylijfa Frelsed wtvegad.

JESVS.

VAsamlegur ertu miñ HErra JEsu, fyrer Sioonum miñar Saalar i þessu þijnu Skøpunar Verke, sem og øllum ødrum. Þu skapader a Jørduñe Kvikfenadeñ, mier sem ødrum til Gagnsmuna. Blessad og lofad sie þitt Forsorgunarsama Føddurs Hiarta, og eylijfar Þacker sieu þiñe Aurlætismilldu Hond. Marger Gudhrædder Meñ hafa vered þeirrar Meiningar, ad Ureñ og Asneñ hafe synt a sier Lotningar Merke fyrer þier, þa þu Nyfæddur, varst Reyfum

vafeñ,

vafeñ, i Jotuna nidur lagdur, lwtande þier so sem siinum Skapara. Nadran kiende Krapt siins Skapara Befalningar, þa hun liet Oskaddada vera St. Pæls Hond, þar þu hafder ædur so sagt: J mijnu Nafne munu þier Hoggorma upptaka, Marc. 16. Eins stioornast og eñ allar Skiepnur mier til Parsenda, epter þiñe Skyckun, þu sem sialfur ert þad eylijfa Almættis ORD Fodursins, þvi er mijn Skyllda i Dag og alla Tijma, þig ad prijsa, og þier Lof og Packer ad seigia, æsamt þijnum Himneska Fodur, og heilogum Anda. Pu varst þad Hæviijsasta Raada-Neyte Guds Fodurs, og Guds H. Anda, i Mañsins Skopun, þvi er eg epter þijnu Raade skapadur, so sem eg er fyrer þijna Verdskulldan Endurleystur. Pu ert sa Eingell þess mykla Raadsins. So sem þu ert sa ellste og ædste Raadgiafare, so ertu og sa allra Viijsaste, Forsiælaste, Trwaste og Hollaste i ollum þijnum Raadum. Par fyrer bid eg þig, miñ HErra JEsu, vertu

vertu mier fyrste og nærste Raadgiafare, i øllu þvi eg þarf um̃ ad Raadslaga, i miñe Embættis Utriettingu. Leystu øll mijn Vandræde, med þijnum allra Vijsdoms-fullustu Raadum, Vardveittu mig fra øll-um illum og Ohollum Raadum, Hollds-sins, Diofulsins og falskra Maña. Gief þu mier Raad til, ad fylgia þijnum allra trwustum Raadum, og lat mig ecke med Hverwd og eigen Stijf-Siñe, forsmaa nein Gudhræddra Maña og þiña trwrra Pioona good Raad, so eg ecke rate i Ska-da fyrer mitt eiged Einræde. Miñ Drott-eñ, þu skapader mig fyrst epter Guds My-nd, og keypter mig aptur til Guds Mynd-ar, med þiñe Kvol og Pijnu, hun byriast ad eins i mier, i þessu Lijfe, lattu hana full-komnast a mier i eylijfu Lijfe. Miñ Lijka-me er af Jordu, verdur og aptur ad Jor-du, Almætte þitt mun hañ og wr Jord-uñe aptur Dyrdarlegañ uppreysa. Þvi treyste eg Efalaust.

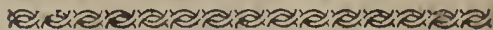
Af Adams Sijdu skapader þu Brwde

hañs,

hañs, þa hañ svaf, eñ þijna eigen Brwde bygder þu þier af þiñe Sijdu, þa þu a Kroſſenum Sofnadur, varst giegnum þijna Sijdu stungeñ, þijn Christne er þijn Brwdur. Eva odladest sitt Nafn af Mañenum, þad gaf Adam heñe þa hañ vaknade, og sagde hun skyllde kallast Karl-Iña. Þu gafst þiñe Brwdur veglegt Nafn, af þijnu Nafne, epter þad þu varst til Himna uppstijgeñ, þvi þu heiter Christur, eñ hun Christne, og vær aller Christner. Þu blessader Mañeñ, og gafst honum Herra-Dæme, yfer þijnum Handaverkum, Lǽttu þa þijna Blessan yfer mier hvijlast, alla mijna Lijfdaga, og hiǽlpa þu mier med Skynseme og goodre Skyckun ad hondla med þær Skepnur, sem þijn Naad virdest ad leggia under mijnar Hendur. Herra JEsu, þu ert sialfur sa riette Einvallds HErrañ allra Skepna, Vertu alla Tijma miñ HErra, miñ Drotteñ og miñ Gud, og lǽttu mig under þiñe Mykunsamre Vernd og Herra-Stiornan

lifa,

lisa, hier Stundlega Blessadañ og añars Heims eylijflega Sælañ, Amen.

Laugardags Jdkun.

SA siøunde og sijdaste Dagur Vikuñar, er Laugardagureñ. A honum hvijldest Almættugur Gud, af øllum sijnum Verkum, sem hañ hafde giort, eige þad ad DRotteñ være þreyttur, edur lweñ af siñe Jdju, helldur hætte hañ vid, ad giøra edur skapa Skiepnurnar, med þvi su fyrsta Tegund allra Hluta var þar fullgiord, Eige helldur hætte hañ so vid sijn Verk, ad hañ sie med øllu Jdjulaus, helldur stioornar hañ og stijrer øllum skøpudum Skiepnum, helldur þeim vid Magt, og Forsorgar þær allar Naudarsam-

lega

lega, Þar fyrer seiger Endurlausnareñ vor. Miñ Fader verkar allt til þessa, Eg verka og eirneñ.

Her hefur þu mijn Saal, Fyrst so epter ad taka, ad þu hallder þijna tilbærelega og Skyckunar gooda Hvijld i þijnu Erfide, Eige þad þu giefer þig i Holldlegt Jdjuleyse, Lete edur Omeñsku, og afræker edur vanrækter þijna Stiett og Kallan, edur forsoomer þijn bijfolud Verk, helldur skalltu svo hvijlast, ad þu ætler þier tilbærelegt Hoof, og skickanlegañ Maata, i þiñe Jdiu, Erfide og Umhyggiu, med þvi, ad aan Hvijldar og Stillingar, kañ eckert til Leingdar ad vidhalldast.

Þar næst Hugleid, ad DRotteñ hefur i þessare siñe Hvijld sañlega sied yfer øll sijn Verk, med eirne Guddoomlegre Himneskre Glede, Lysting og Unadsemd, þviad þad voru þau riettu goodu fullkomnu Verkeñ,

Saal

Saal mijn, i allre þiñe Hvijld og oll=
um þeim Tijmum, sem þier maa añars a=
mille verda þa skyllder þu, þad frekast ver=
da maa, hafa þijna Skiemtan og Unad=
semd i Uñþeinking og Yfersködan Drott=
ens Verka. Þeir gomlu hafa kallad þa
myklu Bygging Himens og Jardar, sem
vier siaaum, eina Book med tveimur Blod
um, þad eina Bladed er Himeneñ. Letred
þar a, eru oll þau fögru, liomande og ly=
sande Himentungl, og þeirra allur Her=
skare, þar af maattu lesa og læra DRott=
ens Dyrdarvellde, Almætte, Speke og
kroptuga Giæskusamlega Stiornan. Þad
añad Bladed er Jordeñ: Letred þar a,
eru allra Handa Eykur, Bloomstur, Gr=
os, Alldine, Jurter, og allra Handa Jmis=
leg Dijr, Fenadur, Skridkvikende, Fugl=
ar og Otelianlega morg Votn, og Fiska=
kin, hvar af þu maatt lesa og læra ad þeckia
DRottens yfersliootanlegañ Rijkdom,
milldelega Forsorgun, og Fodurlega Giæ=
sku. Alldrei ættu Auguñ þad svo ad lij=

ta, ad Hiarta og Muñur sie ecke til rei- du, Gud ad elska og heidra, svo sem eirn Naadugañ Fodur, og hañ ad Ottast og tilbidia, svo sem Almaattugañ Herra. Ad soddañ Jhugan DRottens Verka, er laangtum meire og þarflegre Skemtun, eñ øllum ødrum Heidiña Maña SagnaBøkum, þo þeim sie ecke med ollu burtkastande.

O! hvad føgur og ægiætlega lysteleg, hefur þa su Nijskapada Verolld vered i þañ Tijma, med øllum sijnum nyum og ferskum Blooma, lijka sem ein Ung og frijd Jungfrw, under sijnu fegursta Brwdar Skarte. Hvad er hun nu hia þvi ad reikna, nema svo sem ein gomul wtlifud Sorgande Eckia, sem øllum sijnum fagra Jungfrwr Yferlit, og lysteleguſtu Brwdarskarte, hefur tijnt og tapad? Þvi velldur Maññaña Vondska og Raanglæte, hvort ed oll Giæde og Gooda forhindrar, so sem Jeremias Spaamadur medkieñer.

Hvad mykell Munur hyggur þu vered hafe

hafe a Jorduñe, þa DRotteñ leit yfer oll siin Handaverk Osaurgud og Ospillt, og þa hañ leit aptur yfer Jordena, forspillta af Syndum Mañaña fyrer Nooaflood? Pad maa raada af Ordum Ritningareñar, þvi uñ þad fyrra Alited Drottens talar hun so: Og siaa þad var allt harla gott. Eñ uñ þad seirna seiger hun: Oll Jordeñ var fordiorfud, etc. Eñ hvad myklum Mun meir, ad nu er Jordeñ fordiorfud ordeñ, vegna Mañaña yfer maata vaxeñar Vondsku, er einum Gude lioosast. Hun siiner og i ollum Londum, Stodum og Platzum þar sieu lioos Merke til, ad Blinder mættu a þreyfa, ef ecke villdu þeir siaaendu siaa, og adgiæta.

Pessu framar giefur DRotteñ oss sialfur, med þessare siñe siounda Dags-Hviild, svo sem Form og Fyrermyndan, til vorrar riettu Suñudags og Hatiida Hviildar, þvi þa eigum vier ad yfergiefa þad Liikamlega Erviided, og giefa oss Toomstund ad yferskoda og grunda Verkeñ DRottens,

 eñs,

ens. Vier eigum ad hvijla vorn Lijkama, og giefa Gude Toomstund, ad verka i oss fyrer sitt Ord og heilagañ Anda.

A þeim þremur Stoor-Hætijdum Arsins, hofum vier þau hellstu og furdu Daxsamleguſtu Drottens Verk ad yferſkoda.

A Joola Hætijdeñe, eigum vier ad þeinkia uñ, og yferſkoda þañ mykla Leyndardoom, þar Gud fæddest i ſoñum Mañdoome af Oflecfadre Meyu, þar Jklæddest Gud Mañs Mynd, ſo Madureñ næde aptur Guds Mynd.

A Paaſka Hætijdeñe, eigum vier ad ranſaka JEſu Chriſti Uppriſu, þar ſiaum vier Daudañ deyddañ, Diofuleñ Sigradañ, Helvijte Nidurbroted, og oss fra eylijfum Dauda, med ollu Frelſada, og vissañ Obrygdulañ Spaadoom vorrar Uppriſu fra Daudum.

A Hvijtaſuñu Hætijdeñe hofum vier ad nuñaſt a, Avoxtiñ HErrans JEſu Forþienuſtu og Medalgaungu, þvi þar ſiaum vier Himeneñ opnadañ, heilagañ

Anda

Anda oss sendañ, og þa heitu Hiartans Elsku þess lifanda Guds, med honum hingad til vor færda og flutta, og oss fyrer hñs Huggun, Hiaalp og Krapt Jññsiglada.

A ollum Suñudøgum, høfum vier ad Athuga, vors HErra JEsu Christi Ord og Verk, hvør øll ad eru furdanleg, Dasamleg, miuk og myskunarfull, alskijnande, og lioomande i Elsku, Ast, Naad og Sañleika, um þetta allt i sierhvørt siñ ad þenkia Nytsamlega, þarf Tijma og Stund.

Lattu mijn Saal þiñ Lijkama eiga sex Dagana til siña þarfenda, þo i Guds Otta, eñ gief þu Lijkame, Saaluñe þañ siounda Dageñ, so hun þa hvijlest og Hugsvale sier, i Yferskodun DRottens Naadarverka.

O! þu forgeingelega Hræ, þu hefur einsamall Gagn af þiñe Jdiu; Hvad hefur Saaleñ þar af, nema optsiñis Skadañ ei-rn? Lattu þier nægiast med þijna Sex Daga, þar med hefur þu æred noog. Good og Heileg Jdia Saalareñar a þeim

einum Siounda Deige, er so Heilnæm og
holl, ad þu mætt þess med heñe ad Eylijfu
niioota, i Himnarijkis Oendanlegre Glede,
ræntu hvorke þig nie hana slijkum Geoda.
DRotteñ Blessade sialfur þeñañ Dag,
og sette hañ Mañenum og ollum þeim
Skiepnum sem under hañs Hende þioo-
na, til Hvijldar, so sem Logmaal DRott-
ens þar uñ giefed vottar, Deut. 5. Pockn-
anleg er DRottne vorum, Hvijld og Roo-
seme, ei ad eins fyrer sig sialfañ med þvi
hañ er sialfur, su allra besta, og stillingar-
samasta Hvijld og Rooseme, helldur og
eirneñ vill hañ siaa og vita, vora Hvijld
og Roosemd. Eitt Mañs Hiarta, sem
sier er Ills Medvitande, er Hvijldarlaust
og Oroosamt, þvi kañ þad ecke Gude ad
þocknast. Mijn Saal, hafer þu vegna
þiña Synda, so Hvijldarlaust, og Oroo-
samt Gied, þa leita þu þvi Hvijldar hiaa
S. Erranum JEsu, fyrer saña Trw a
hañs Nafn, hañ er su rietta Hiartans
Hvijld og Stilling, þvi svo seiger hañ sialf-
ur

ur, hia Matth. 11. Komed til miin, og sku-
lu þier Hvijld finna Saalum ydrum. Hiar-
tad fullt af illum Gyrndum, og ofmykell-
re Aftundan Jardneskra Audæfa, Magt-
ar og Metorda, hefur engva gooda Hvijld,
so sem Amons og Achabs Dæme syna,
og eirnenn Absalons. Amon lagdest siwk-
ur af Gyrnd til Systur sinnar Thamar,
Achab af Gyrnd til Naboths Vijngards,
Absalon svaf ecke vært, þa hann villde verda
Kongur. Pad kann og ecke Gude ad
þocknast, þvi Kappkosta þad,, fra þier ad
leggia. Hvijl þinn Hug i Von og Epter-
bid Himneskra Vellystinga, og vert til
Frids, med þinn skamtadann Verd. Ef
þungt er ad vesla einu Punde, þa munde
þier ecke liettara veita tiju.

Pad Hiarta sem bijr yfer Hatre, Rei-
de, Prætum og Sundurþycke, hefur eng-
va Hvijld, ann og ecke helldur ødrum Hvijl-
dar nie Roosemdar so sem Cain, þad þock-
nast og ecke helldur Gude, Fordastu þar
fyrer Hatur, Agg, Reide, Prætur,

Sundurlynde og Tviidrægne, Gal. 5. Pvi þad eru þau Bolvud Holldsins Verk sem baña og fyrermuna Mañenum iñ ad ganga, edur ad erfa Guds Rijke. Aftuanda helldur Eindrægne Kiærleikans fyrer Band Fridarens ad hallda, so Fridarens Gud hafe Lysting hia þier ad blijfa og bwa, Pviad sæler eru Fridsamer, þeir munu kallast Guds Born, Matth. 5.

So sem Gud DRotteñ hvijldest þañ siounda Dag, af sijnu Skopunar Verke; So hvijldest og Herrañ Jesus i Grofeñe, a siounda Deige Vikuñar, ad fullendudu Ervide Endurlausnarverksins. Flester Lærder Meñ hallda þañ Hvijldardag Herrans JEsu i Grofeñe, hafe bored uppa þañ sama Arsins Dag, sem þañ fyrsta DRottens Hvijldardag i Skopuneñe.

Ad sijdustu, lijka so sem þad ad DRotteñ hvijldest þañ siounda Dageñ, og blessade hañ. So hafa og þeir Gomlu dreiged sier þa Meining þar af, ad Heimur þesse skyllde standa sex Pusund Ar, og a þvi siounda

unda Pusund Are, skyllde Ending og Um̃breyting allra Hluta verda, fyrer Tilkomu JEsu Christi til Doomsins. Pa er vijs, þa verdur wt i Hondena afhent ellum Riett-trwudum Guds Bornum, su eilijfa Hviijld og Blessun, þa JEsus til þeirra seiger, Komed þier blessader, Matth. 25. Þeir gomlu hafa styrkt sijna Meining med þessu. DRotteñ styckade siounda Dageñ Hviijldardag, Exo. 20. Siounda Ared skickade hañ Hviijldar Ar Jardareñar, Frelsis Ar Prælaña, Skulldakvittunar Ar Fatækra, Levit. 25. A siounda Deige i siounda Ferdeñe kriijngum Jericho Mwra, hrundu Stadarens Mwrar nidur fyrer Josua og Jsrael. A siotiju Ara Freste, frelsaduft Jsraels Meñ wr þeirre Babyloniſku Herleidingu. A siounda Stundu hvarf Kaldañ fra Kongs Mañenum til Capernaum. Med þvi siounda Ordenu sofnade JEsus a Krossenum. Nu ar þessu Are 1660. Vantar epter Almeñelegum Reikninge, uppa þau 6000, Areñ,

373. Ar.

Tijmans Punctar aller, standa i DRottens Vallde, eñ ecke Mañlegre Vitund, eñ þad mia af Orde DRottens audvelldlega skilia, og þad Merke sijna allar Skiepnur a sier, ad ecke mune langt til Heimsins Enda. Vaked og Bidied, er vor besta Regla. DRottenn JEsus giefe oss vel vidbwnum ad vera, nær sem Kalled kiemur, svo vier verdum þa Verduger fundner, ad standa frame fyrer Mañsins Syne, þa hañ byrtest.

Marger hafa og hallded, ad a siounda hvoriu Alldurs Are Mañsins, være vid Jmislegum Umbreytingum hættast, og einkum þa nyustiñum sio reiknast, þad er, þad sextugasta og þridia Alldurs Ar Mañsins a hvoriu þeir hafa Vara teked, ad marger Ypparleger Lærder Meñ, hafe burt sofnad, einkum Lutherus, Philippus Melanton, Buchholtherus, Erasmus af Rotterdam og fleyre; Eñ sa er sæll sem Daglega þijst vid ad deya, og lifer jafnañ i Guds

i Guds Otta, þvi vorer Tijmar standa i Hende DRottens.

Nu þo þesse siounda Dags Hvijldeñ DRottens, eige med riettu heima i þvi prȳdia Herrans Bodorde, sam̃t maa þad siounda og nyunda Drottens Bodord hier ad hneygiast, med þvi DRotteñ vill epter Iñehallde þess nyunda Bodords, ad þiñ Hugur hvijlest fra allre Oleyfelegre Gyrnd, til Naungans Eigna edur Audæfa, so þu ecke Onaader þiñ Hug, med upphuxan Klokinda, Yfervarps Riettinda, og Rangfærslu Lagaña odrum til Fiefirringar, eñ þier til Abata, þvi er Achabs stürlad Hugarfar, vegna Naboths Akurlendis, ollum fyrerboded. Hañ vill og epter Hlioodan þess siounda Bodords, ad þu hvijler þijnar Hendur fra Gripe, Okre, Rane, Stulde og allre Fyrernunan a Naungans Gotze og Gagne Sijnum Ræktar og Adgiætnis Augum, maa og a, sierhvör yfer sitt lijta, og Adsiodar Augum til añars Eigna reña, þa Po-

ri kretur; Eñ Agyrndar og Ofundar Auga a vt ad slijtast, og burtkastast. Uña skalltu þar fyrer Naunga þijnum Hvijldar, med sijnum skeintudum Verde, sm̃ Gud hefur honum gefed, og svo eiga aller voret Vikudagar, ad vera vorer og Naungans Hvijldar Dagar bæde in Activo og Passivo. Sialfer eigum vier ad hvijlast fra ollu Rangläte, og eirneñ uña vorum Naunga Hvijldar, fyrer voru Ranglæte.

Nafned.

Þesse Dagur verdur hia oss kalladur Laugardagur, af Pvotte edur Hreinsun; Hvar fyrer hañ og verdur nefndur i Nya Testamentenu, Pvottdagur, maske af þvotte edur Hreinsun Handa, og allra Verkfæra, sem til Guds Þionustugiordar hofd voru, hellst a Dogum Phariseaña Edur og af Pvotte, edur Laugan Kieñemañaña i Gamla Testamentenu, sem ecke mattu Ofvegner gan-

Ha ad alltare DRottens a Hvijldardøg-
unum, þad er ockur mijn Sæl til Eptertek-
ta.

Adur fyrst i Gamla Testamentenu,
var þesse vor Laugardagur bodeñ Hvijld-
ardagur DRottens, so hañ skyllde heilag-
ur halldast, i Miñing DRottens Hvijld-
ar, ad fullgiørdu Verke Skøpunareñar,
so sem ædur er sagt.

Nu er hñ hia ofs halldeñ Virkur Dag-
ur, og so sem sa siøtte i Vikuñe, eñ i hañs
stad er vor Suñudagur nu a þessum Nya
Testamentesins Tijmum, Heilagur halld-
eñ og soo sem sa siøunde reiknadur, i Miñ-
ing JEsu Christi Upprisu þvi þa geck hañ iñ
i sijna eilijfa Guddoomlega Dijrdarhvijld,
ad yferstødnu Erfide Endurlausnar-Verk-
sins, sem þungt a honum læ i sijnum Mañ-
doome, og er Meining þeirra gømlu, ad
Postular DRottens hafe epter hañs siæ-
lfs Skyckun, þessa Umbreyting giørt, til
eins Merkis, ad Gydinga Ceremoniur og
Tijdagiørder þess Gamla Løgmælsins,

være aflagdar.

Nafned miñer ockur, sierdeilis a þrigg-ia Handa slags Pvott, sem Ritningen hellst Eptertakanlega um̃getur. Sa fyr-ste verdur nefndur hia Esajam Spaa-mañe, med þessum Ordum: Pvoed og hreinsed ydur, Taked burt ydvart O-Gudlegt Athæfe, fra mijnum Augum, seiger DRotteñ, Esa. 1. Þesse Pvott-ureñ merker saña Jdran, edur grætande Taar eins Jdrande Syndugs Mañs. Jeg væte um̃ allar Nætur, mitt Legurum i mijnum Taarum, seiger David, Psalm. 6. Snwed ydur til DRottens, med Fostum, med Græte og Harme, seiger Spaamadureñ Joel 2. Cap.

Um̃ þañ añañ Pvotteñ talar Spaa-madureñ Zacharias, med þessum Ord-um: A þeim Dogum mun DRotteñ giefa Davids Hwse eirn frij opeñ Bruñ, til Afhreinsunar þeirra Synda. St. Jo-hañes giorer hier eina Postillu yfer, so seigiande: Blodet JEsu Christi hrein-

sar

far oss af allre Synd, þar i Laugar sig ein Jðrande Saal med sanre Trw um̃ Fyrergiefning Syndaña, fyrer JEsu Blood.

Þess þridia Þvottarens, gietur hiñ heilage David med þessum Ordum. Jeg þvæ miinar Hendur i Meinleysenu, þad merker Liifernesins Betrun. Pilati Handa-Þvottur kiemur þar ecke vid, ei helldur Handa, Krwsa og Kiera Þvottur þeirra Hræsnisfullu Phariseara. Hræsne og Jferdrepskapur er lijka sem saurugt Vatn, þess meir sem Madur þvær sig þar i, þess Ohreirne verdur hañ. Miin Saal, halltu nu þiñ Laugardag, ei siidur i Verke eñ Nafne. Hufa þu um̃, hvad opt og mykelega þu hefur saurgast, og Ohrein orded fyrer Augum DRottens, af Syndsamlegum Hugreñingum, Ordum og Athøfnum, a nu um̃lidnum sex Vikuñar Døgum, Þvo þu nu þetta Synda Kaamed af þier, med heitum Hiartans Jdrunar Taarum, og audmiwkre Jatningar og

Bænar Andvarpan, Hreinsa þig med JEsu Christi Bloode stadfastlega af ollu Megne og Mætte Hiarta þijns, trwande Fyrergiefningu Syndaña, fyrer hañs Blodsuga Verdskulldan. Þvo þu þier i Meinleyse Handa þiña, med Hiartans alvarlegum Asetninge, Lijferned ad forbetra, svo muntu a Morgun þveigeñ og hreirn, byrtast i DRottens Hwse, fyrer DRottens Auglite, þad er su hædsta Glede Samvitskuñar.

A Laugardøgum hreinsa Meñ og þvo Lijkama siñ, og þad sem Meñ prijda sig med i Samkunduñe, so þeir verde ecke til Mijnkunar nie Vidurstyggiu fyrer añara Maña Augum. Hvad myklu frammar skylldum vier Fyrerfram, þegar a Laugardøgunum, þvo Samvitskur vorar, fyrer saña Jdran, rietta Trw, og goodañ Asetning af Daudlegum Verkum, til ad þioona Gude lifanda, svo vier i Samkundu DRottens verdum ecke Gude og hañs Einglum ad Vidurstyggiu.

Þegar

Þegar Josua ætte ad leida Israels Lyd yfer um̃ Jordan, þa liet han̄ wthroopa fyrer Folkenu, þesse Ord: Helged ydur, þvi a Morgun skulu þier siaa Daasemdarverk DRottens. Pad skyllde og ætte ad vera vor Laugardags Amiñing, þviad i Kyrkiu Sofnudenum sier þu Daasemd DRottens, þa þu sier Sofnuden̄ i geodum Lijdsins og Landsins Fride til samans komen̄, under Daasamlegre Poleñmæde DRottens. Daasemd DRottens sier þu, þa þu sier Kieñeman̄en̄ i Skriftar-Stoolnum, bodande Syndaña Fyrergiefning, med Handaña Uppaleggingu, og a Predikunar-Stoolnum, kuñgiorande Openberlega ollum Trwndum, Frid vid Gud fyrer JEsum Christum, Prijsa mættu þa Gud med Forundran Hiarta þijns, sa ed þvilijka Magt hefur Moñunum giefed. Daasemd DRottens sier þu i wtdeilingu JEsu Lijkama og Bloods, under Braude og Vijne, i þvi Hæverduga Sacramente. Daasemd DRottens

sier

sier þu, þa þu sier Kieñemañeñ med uppslyptum Hondum, Blessa þig i Nafne DRottens, hvar uppa þu att og med Guds Bornum, ad seigia eitt hiartanlegt Trwar Amen.

Hier ad auke miñstu, ad allar vorar Æfestunder, wtleidast med þessum sex Viku-Dogum. Oll Æfeñ vor er ecke añad eñ Armæda og Erfide, þo kiemur Eflaust og Obrygdanlega, sa Siounde Hvijl dar-Dagureñ epter, þa leggst Lijkameñ i Jord, og hvijlest af sijnu Erfide, Breyttu þessu ecke uñ mijn Saal, halltu ecke sex Daga Hvijld Æfe þiñar i Synd og Idrunarleyse, edur Syndsamlegu Hollds Sælgiæte, med þeim Rijka Mañe, þvi þa er Erfidis Von i eylijfum Kvolum, Luc. 16. Erfida þu helldur uppa þad, ad þu fyrer saña Idran, verder laus vid Synder þijnar, þu kiemst þu til eylijfrar Hvijldar, epter Stundlegt Erfide. Erfidis Mañeñ laungar giarnañ epter Hvijldar-Deigenum, Lat þig og launga epter

þiñe eylijfre Sæalar Hvijld, og hugga þig i þiñe sex Daga Armædu, vid Von epterkomande Sælu, og lættu med Hiælp DRottens, hvorn einasta Wke-Dag þiñ, vera, Jdrunar, Trwar og Leidriettingar Laugardag, þvi þu veitst eige nær til þijn verdur sagt, so sem til Jsraels Maña a Eydemorkuñe: Pier hafed noogu leinge hier vered, Taked ydur upp og ferdest.

O! HErra JEsu, Lættu oss i þijnum Heilagleik helgada, sæa ad siaa þijna Dææsemd, i þvi Himneska Fodurlande, AMEN.

JESVS.

MErkelega skijn þu mier fyrer Sioonum miñ HErra JEsu, i þessare Siounda Dags Hvijldeñe þijns Himneska Fodurs, þar hvijldest Fadereñ i siñe Speke og forlystade sig med Guddoomlegre Glede, i sijnum Vijsdoome, þad varstu og ert miñ HErra JEsu, þu Eylijfa Speken og Vijsdoomueñ Fodur-

Fodursins, þa hvijldest þu Speken Guds i Fodursins Briooste, Forlystande bæde hañ og þig, i hañs og þijnum Verkum. Pa hvijldest Heilagur Ande, i Fodur og Syne Forlystande sig i þier, þu Speken Guds, og þig aptur Forlystande i sier, med sijnum Lijfgunar Krapte Lifande og Frioof samar giorande allar Skiepnur.

Miñ HEra JEsu, vertu Hvijld og Forlysting miñar Saalar, og mijns Hiarta. Drag þu mitt Siñe og Hiarta fra Holldlegum Vellystingum. Laattu mig ecke leita Saalu miñe Hvijldar hia neinum Jardneskum Hlutum. Vertu Hvijld miñe Samvitsku, þa hun vegna Syndaña, verdur Oroosom. Vertu Hvijld miñe Saalu, þa Diofull Daude og Synd vilia hana Onaada. Vertu mijn Hiartans og Hugarhvijld, þa eg fiñ ecke meir Huggun, nie Hvijld hia Moñunum eda Heime þessum, i mijnum Anaudum. Gief þu Saalu miñe eilijfa Hvijld a Himnum, og nu þu af Naad þiñe, Lijkama mijnum Hvijldar

ildar i Guds barna Reit a Jördune. Hvijldu jafnan i mier, svo eg meige ætijd Hvijlast i þier. Þu befalader heilagan ad hallda þin Hvijldar Dag, Kiendu mier þa þijna Skickun ad giora. Gief þu mier Krapt og Styrk ad giora þad þu befalar, og befala mier so ad giora hvad þu villt. Vertu alla Tijma sialfur mijn rietta og sanna Hvijldar Dags Helgun, og Helga mig i þijnum Sannleika, þitt Ord er Sannleikur. Þu hefur Hvijldardagen sialfur blessad; Vardveittu mig so eg ecke a Hvijldardeigenum bolve nie Bolvunar Verken vine.

Stadfestu yfer mier þa Blessan hvoria þu lætur boda, a ollum Hvijldardogum, i þijnu blessada Evangelio. Laattu mig vaka og sofa, lifa og deya, Vinna og Hvijlast, under þeirre Blessun, med hvorre þu lætur hvoria Hvijldardags Þioonustugiörd endast. Laattu mig mz þine Blessan Blessadan, enda oll mijn Dagsins, Vikunnar og Æfennar Verk. Laattu mig og sialfann

þine

þiñe Blessan blessadañ, siaꝛ þig og heidra þig i eylijfre Vegsemd, þu blessade Jesus Eylijfrar Dyrdar Odaudlegur Kongur, Amen.

Morgun Ps. Ortur af Sr. E. H. S.

Ton O! vier Syndum Seiner, etc.

HEidur og hææleit Æra, Heiløgum DRottne sie, Sem oss vañ Endurnæra, Med allskins Rooseme, veitande Værd og Nææder, veriande Myrkra Her, ad oss so giørla gææder, Grandlauser vøknum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Israel, Guds Børn G.e.f.

2. Hvør kañ ad hugsa og reikna, Hvad margt eitt Andartak, Liwfur DRotteñ oss lijknar, Og lætur sofa med Mak, Elur so Oñ a medañ, øllum sem treysta a hañ, Þar til hañ hialpar hiedañ J Himneskañ Dijrdar Rañ, Gud miñ oss geymer vel, G. b. J G. B. G.e.f.

3. Ei kañ eg wt ad skijra, Alla þa stooru Nææd, sem Guds mijns Giæskañ hijra, Grunnlaus hefur mier tiææd, Eg gledst i Gude mijnum, Þeim gooda Lijfsins Bruñ, Sææl mijn med Sætleik sijnum, Sijnge m̄d Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Israel, G.B.G.e.f.

4. J JEsu Edla Nafne, Eg byria þeñañ Dag,

Bl-

Blesse hañ øll miin Efne, Andar og Liissins Hag, Fra øllum illum Kindum, Adstod hans hiisse good, Forde vid Falle og Syndum, Forliike mig hañs Blood, Gud DRottieñ geyme oss vel, Gud blesse Israel, Guds Børn Gude eg sel.

5. Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem eitt eñ Kallt, Og allt hvad þar iñe sveimar, Hønd DRottiens geyme þad allt, Einkum hañs Edle Christne, Ædre og Lægre Meñ, Verndest vid Voda og Freistne, Velsigue oss Eining Preñ, Gud Drotteñ geyme oss vel, G. B. I. G. B. G. e. s.

6. Lotning og eyliif Æra, Ædstum Fødur sie, Samt hañs Synenum kiæra, sem er vor Friessare, Hier med Heiløgum Anda: Hiaalpe til Preñing skiær, J Fognude Liissins lenda, Lioss Deige hroosium vær, Gud Drottiñ geime oss vel, Gud Blesse Israel, Guds Børn Gude eg sel.

Kvølld Ps. Ordtur af sama Mañe.

Under sama Ton.

Øll Guds Børn seige og Siinge, Saungversen Gledelig, til Æru Eyliifum Konge, O! Gud vier losum þig, sem gladder og gassi oss Foodur, Greidande vel vorn Hag, so ertu Giæsku Goodur, ad geimer oss Ar og Dag, Gud Fødur heidrum hier, Heidur sie JEsu þier, Guds Anda Bøsgum vier.

2. Þu hefur Himne upphalldid, og hañs Festingu

ingu stillt, þijn Blessan þad uppfyllde, Packlætis er þad skildt, Himiniñ Handur og Straumar, hiaalplega Naadader, og allt þad þar iñe sveimar, Efra og Lægra ser, Gud Fødur heidrum hier. Heidur sie Jesu þier, Guds Anda S. vier.

3. Po Fyrer þijna Christne, þier sie hiñ hædsta Dijrd, sem ver þu Faare og Freistne, Fiandans Slægdum og Rijrd, Saal mijn þier Lofgiørd laune, Lijfgiøf uñ þeñañ Dag, Blessunar Bruññriñ hreine, blessande vel Miñ Hag, Gud Fødur heidrum hier, H. S. J. þ. G. A. S. v.

4. Eñ nu erum þurfande a eptir komande Noott, ad Hlijfd þijn hia oss stande, Hønd þijn svæfe oss Noott, ad vier so Ohindrader, i Edla Skiool þijn, aller blijfum blessader, Væn er su DRotteñ mijn, Gud Fader hlijfe oss hier, Herra JEsu væg mier, Guds Anda oss oskum vier.

5. Piñ Edla Eingill goode, uñkrijnge Meñ og Hws, flye Andskotiñ Ode, og Oluckañ Slisa fws, Gudbooms þijns Liooment lioose, og lifande Kraptur haar, geime oss, so Heillum hroose, hvør ver, þa Dagur er klaar, Gud Fader hlijfe oss hier, Herra JEsu væg mier, Guds A. oss O. vier.

6. So fel eg nu Saalu mijna, i signada Jesu Hønd, þijns Bloods lifrauda Lijna, leise mijn Synda Bønd; Uñ þu mier upp ad rijsa, Iklæddum þiñe Naad, og þig aan Enda prijsa, mitt eilijfa hiaalpar Raad, þreññr Gud hlijfe oss hier, hañs E. A. n ergsømum vier; medañ Eylijfdeñ er, Amen.

††† ††† †††

